

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 26.2.2025
COM(2025) 81 final

2025/0045 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterou se mění směrnice 2006/43/ES, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 a (EU) 2024/1760,
pokud jde o některé požadavky na podávání zpráv podniků o udržitelnosti a náležitou
péči podniků v oblasti udržitelnosti**

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2025) 80 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Obecné souvislosti a cíle

Mario Draghi ve své zprávě nazvané „Budoucnost evropské konkurenceschopnosti“ zdůraznil, že je třeba, aby Evropa vytvořila regulační prostředí, které usnadní konkurenceschopnost a odolnost, a upozornil na zátěž a náklady spojené s dodržováním předpisů, které vznikají na základě směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti (CSRD) a směrnice o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti (CSDDD).¹ V Budapešťském prohlášení o Nové dohodě pro konkurenceschopnost Evropy hlavy států a předsedové vlád EU vyzvali k „zahájení revolučního procesu zjednodušování, který povede k jasnému, jednoduchému a inteligentnímu regulačnímu rámci pro podniky a prudce sníží administrativní a regulační zátěž a zátěž spojenou s podáváním zpráv, zejména pro malé a střední podniky“.² Vyzvali Komisi, aby v první polovině roku 2025 předložila konkrétní návrhy na snížení požadavků na podávání zpráv alespoň o 25 %.

Komise ve svém sdělení o Kompasův konkurenceschopnosti pro EU potvrdila, že navrhne první „zjednodušující balíček Omnibus“, který bude zahrnovat rozsáhlé zjednodušení v oblasti podávání zpráv o udržitelném financování, náležité péče v oblasti udržitelnosti a taxonomie.³ Ve sdělení nazvaném „Evropa jednodušší a rychlejší: Sdělení o provádění a zjednodušování“ Komise stanovila program v oblasti provádění a zjednodušování, který přinese rychlá a viditelná zlepšení pro lidi a podniky, což si vyžádá více než jen postupné kroky, ale bude přitom nutné přijmout odvážná opatření k zefektivnění a zjednodušení unijních, vnitrostátních a regionálních pravidel.⁴

Dne 5. ledna 2023 vstoupila v platnost směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti (CSRD).⁵ Tato směrnice posílila a modernizovala požadavky na podávání zpráv podniků o udržitelnosti prostřednictvím změn směrnice o účetnictví, směrnice o průhlednosti, směrnice o auditu a nařízení o auditu.⁶ Směrnice CSRD je důležitým prvkem Zelené dohody pro Evropu a akčního plánu pro udržitelné financování.⁷ Jejím cílem je zajistit, aby investoři měli k dispozici informace, které potřebují k pochopení a řízení rizik, jimž jsou podniky, do nichž se investuje, vystaveny v souvislosti se změnou klimatu a dalšími otázkami udržitelnosti. Směrnice má rovněž zajistit, aby investoři a jiné zúčastněné strany disponovali potřebnými informacemi o dopadech podniků na lidi a životní prostředí. Přispívá tak k finanční stabilitě a

¹ „The future of European competitiveness“ (Budoucnost evropské konkurenceschopnosti), září 2024.

² Budapešťské prohlášení o Nové dohodě pro konkurenceschopnost Evropy, 8. listopadu 2024.

³ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, COM(2025) 30 final: Kompas konkurenceschopnosti pro EU.

⁴ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, COM(2025) 47 final: Evropa jednodušší a rychlejší: Sdělení o provádění a zjednodušování.

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2464 ze dne 14. prosince 2022 (směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti).

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 (směrnice o účetnictví). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 (směrnice o průhlednosti). Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 (směrnice o auditu). Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 537/2014 ze dne 16. dubna 2014 (nařízení o auditu).

⁷ Sdělení Komise, „Zelená dohoda pro Evropu“, COM(2019) 640 final. Sdělení Komise, „Akční plán: Financování udržitelného růstu“, COM(2018) 97 final.

environmentální integritě. To je nezbytná podmínka pro to, aby finanční zdroje proudily do podniků, které sledují cíle udržitelnosti, a zajišťuje to větší odpovědnost a transparentnost vůči všem zúčastněným stranám, pokud jde o výkonnost podniků v oblasti udržitelnosti.

Dne 25. července 2024 vstoupila v platnost směrnice o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti (CSDDD)⁸. Jejím cílem je zajistit, aby podniky působící na jednotném trhu EU přispívaly k dosažení širší ambice Evropské unie, pokud jde o přechod na udržitelné a klimaticky neutrální hospodářství, zavedením odpovídajících systémů správy a řízení a přijetím vhodných opatření k identifikaci a řešení nepříznivých dopadů v oblasti lidských práv a životního prostředí v rámci jejich provozu, jakož i provozu jejich dceřiných podniků a globálních hodnotových řetězců. Směrnice má rovněž zajistit, aby podniky přijaly a účinně zavedly transformační plán pro zmírňování změny klimatu.

Směrnice CSRD a CSDDD jsou nyní prováděny v novém a složitém kontextu. Útočná válka Ruska proti Ukrajině zvýšila ceny energií pro podniky v EU. Roste obchodní napětí, neboť geopolitická situace se neustále mění. Odlišný přístup některých jiných významných jurisdikcí k regulaci podávání zpráv podniků o udržitelnosti a náležité péče podniků v oblasti udržitelnosti vyvolává otázky o dopadu těchto právních předpisů na konkurenční postavení podniků v EU. Schopnost Unie zachovat a chránit své hodnoty závisí mimo jiné na schopnosti jejího hospodářství přizpůsobit se nestabilnímu a někdy nepřátelskému geopolitickému kontextu a zachovat si v něm konkurenceschopnost.

Tento návrh proto obsahuje ustanovení, která mají zjednodušit a zefektivnit regulační rámec s cílem snížit zátěž podniků vyplývající ze směrnic CSRD a CSDDD, aniž by byly ohroženy politické cíle těchto právních předpisů, a zajistit nákladově efektivnější plnění celkových ambicí Zelené dohody pro Evropu v souvislosti s ekologickou a spravedlivou transformací.

Návrh obsahuje několik důležitých zjednodušení a možností flexibility, které mohou podniky motivovat k tomu, aby dobrovolně uplatňovaly podávání zpráv o udržitelnosti a zpráv podle taxonomie ve větším rozsahu. Podniky, které mají silné profily v oblasti udržitelnosti, by toho mohly využít jako faktoru odlišujícího je od konkurence a potenciálně tím získat výhodu, pokud jde o přilákání investic do jejich podnikání. Podniky, které jsou v procesu transformace, mohou mít prospěch z dobrovolného podávání zpráv vzhledem k tomu, že se mohou rozhodnout, jak budou komunikovat své strategie transformace, aniž by byly pod tlakem povinného zveřejňování informací, a zároveň přilákají investice.

Souběžně s tímto návrhem předkládá Komise samostatný legislativní návrh týkající se odložení data použitelnosti směrnice CSDDD a některých ustanovení směrnice CSRD.

Konkrétní souvislosti a cíle tohoto návrhu týkající se směrnice CSRD

Směrnice CSRD se má v současné době vztahovat na velké podniky, malé a střední podniky s cennými papíry kótovanými na regulovaných trzích EU, mateřské podniky velkých skupin, jakož i na emitenty, kteří patří do těchto kategorií podniků. Uplatňování požadavků na podávání zpráv stanovených směrnicí CSRD je zaváděno postupně podle různých kategorií podniků. V první vlně musí v roce 2025 podat zprávu za účetní rok 2024 velké subjekty

⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1760 ze dne 13. června 2024 (směrnice o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti).

veřejného zájmu s více než 500 zaměstnanci.⁹ Ve druhé vlně musí v roce 2026 podat zprávu za účetní rok 2025 ostatní velké podniky.¹⁰ Ve třetí vlně musí v roce 2027 podat zprávu za účetní rok 2026 malé a střední podniky s cennými papíry kótovanými na regulovaných trzích EU, mají ovšem možnost využít výjimky a za účetní roky 2026 a 2027 zprávu nepodávat.¹¹ Ve čtvrté vlně musí v roce 2029 podat zprávu za účetní rok 2028 některé podniky ze zemí mimo EU, které vykonávají činnost na území Unie a překračují přitom určité prahové hodnoty.¹²

Směrnice CSRD vyžaduje, aby podniky, které spadají do její oblasti působnosti, podávaly zprávy o udržitelnosti v souladu s povinnými evropskými standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti (ESRS), a vyžaduje také, aby Komise tyto standardy přijala prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci. V červenci 2023 přijala Komise první soubor standardů ESRS, které nerozlišují mezi jednotlivými odvětvími, což znamená, že je mají uplatňovat všechny podniky spadající do oblasti působnosti směrnice bez ohledu na hospodářské odvětví, v němž podnik působí.¹³ Směrnice CSRD rovněž vyžaduje, aby Komise přijala odvětvové standardy pro podávání zpráv, přičemž první soubor těchto standardů má být přijat do června 2026. Směrnice CSRD umožňuje kótovaným malým a středním podnikům, aby podávaly zprávy za použití samostatného a jednoduššího, pro ně přiměřeného souboru standardů namísto úplného souboru standardů ESRS.

Na žádost Komise předložila skupina EFRAG standard pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití malými a středními podniky, které nespádají do oblasti působnosti požadavků na podávání zpráv (standard VSME).¹⁴ Cílem standardu VSME je poskytnout malým a středním podnikům jednoduchý, široce uznávaný nástroj, jehož prostřednictvím mohou poskytovat informace o udržitelnosti bankám, velkým podnikům a dalším zúčastněným stranám, které mohou tyto informace požadovat.

Dalším důležitým aspektem směrnice CSRD jsou ustanovení o ověřování a podávání zpráv o hodnotovém řetězci. Podniky musí zveřejňovat informace o udržitelnosti spolu se stanoviskem statutárního auditora nebo – pokud to členské státy povolí – nezávislého

⁹ Jakož i subjekty veřejného zájmu, které jsou mateřskými podniky velké skupiny s více než 500 zaměstnanci, pokud jde o podávání konsolidovaných zpráv o udržitelnosti. „Subjekty veřejného zájmu“ jsou definovány v čl. 2 bodě 1 směrnice o účetnictví jako podniky: a) které se řídí právem některého členského státu a jejichž převoditelné cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu EU; b) které jsou úvěrovými institucemi; c) které jsou pojišťovnami nebo d) které za subjekty veřejného zájmu označí členské státy. „Velké podniky“ jsou definovány v čl. 3 odst. 4 směrnice o účetnictví jako podniky, které k rozvahovému dni překračují alespoň dvě z těchto tří hraničních hodnot: a) bilanční suma: 25 000 000 EUR; b) čistý obrat: 50 000 000 EUR; c) průměrný počet zaměstnanců během účetního období: 250.

¹⁰ Jakož i ostatní mateřské podniky velkých skupin, pokud jde o podávání konsolidovaných zpráv o udržitelnosti.

¹¹ Součástí třetí vlny jsou také malé a nepříliš složité úvěrové instituce a kaptivní pojišťovny a zajišťovny, ačkoli pro tyto subjekty platí, že mohou využít dodatečné dvouleté výjimky pouze v případě, že jsou kótovanými malými a středními podniky.

¹² Podle článku 40a směrnice o účetnictví pozměněné směrnici CSRD musí podnik, který není usazen v EU, podávat zprávy o udržitelnosti na úrovni skupiny, pokud a) dosáhne v Unii čistého obratu přesahujícího 150 milionů EUR a b) má v EU buď dceřiný podnik, na který se vztahují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti zavedené směrnici CSRD, nebo má v EU pobočku, která dosáhne čistého obratu přesahujícího 40 milionů EUR. V tomto případě má právní povinnost zveřejnit zprávu dceřiný podnik nebo pobočka v EU.

¹³ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/2772 ze dne 31. července 2023, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU, pokud jde o standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti.

¹⁴ Skupina EFRAG byla dříve označována jako Evropská poradní skupina pro účetní výkaznictví, ale její oficiální název je nyní pouze EFRAG. Jedná se o nezávislý soukromý subjekt se zapojením více zúčastněných stran, který je většinou financován z prostředků EU.

poskytovatele ověřovacích služeb. V současné době se vyžaduje stanovisko s omezenou jistotou, přičemž směrnice CSRD stanoví, že v budoucnu by se tento požadavek mohl za určitých podmínek změnit na požadavek přiměřené jistoty.¹⁵ Směrnice CSRD rovněž vyžaduje, aby Komise přijala standardy pro ověřování zpráv o udržitelnosti prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci.

Směrnice CSRD vyžaduje, aby podniky podávaly zprávy o hodnotovém řetězci v rozsahu nezbytném pro pochopení jejich dopadů, rizik a příležitostí souvisejících s udržitelností. Směrnice CSRD stanoví tzv. strop hodnotového řetězce, podle něhož standardy ESRS nesmí obsahovat požadavky na podávání zpráv, které by od podniků vyžadovaly, aby od malých a středních podniků patřících do jejich hodnotového řetězce získávaly informace nad rámec informací, jež se mají zveřejňovat na základě přiměřeného standardu pro kótované malé a střední podniky.

Cílem tohoto návrhu je snížit zátěž spojenou s podáváním zpráv a omezit účinky přenosu zátěže na menší podniky. Zaprvé, tento návrh má zjednodušit rámec a snížit zátěž těmito způsoby:

- Počet podniků, na něž se vztahuje povinnost podávat zprávy o udržitelnosti, by se snížil přibližně o 80 %, přičemž z oblasti působnosti by byly vyňaty velké podniky s nejvýše 1 000 zaměstnanci (tj. některé podniky z druhé vlny a některé podniky z první vlny) a kótované malé a střední podniky (tj. všechny podniky ze třetí vlny). Požadavky na podávání zpráv by se vztahovaly pouze na velké podniky s více než 1 000 zaměstnanci (tj. podniky, které mají více než 1 000 zaměstnanců a buď obrat vyšší než 50 milionů EUR, nebo bilanční sumu vyšší než 25 milionů EUR). Tato revidovaná prahová hodnota by lépe sladila směrnici CSRD se směrnicí CSDDD.¹⁶
- Pro podniky, na něž se nevztahuje povinnost podávat zprávy o udržitelnosti, Komise navrhuje přiměřený standard pro dobrovolné použití, který by vycházel ze standardu VSME vypracovaného skupinou EFRAG. Podle tohoto návrhu by Komise tento dobrovolný standard přijala prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci. Dokud nebude tento akt přijat, hodlá Komise v zájmu řešení poptávky na trhu co nejdříve vydat doporučení týkající se dobrovolného podávání zpráv o udržitelnosti na základě standardu VSME vypracovaného skupinou EFRAG.
- Strop hodnotového řetězce by se rozšířil a posílil. Místo toho, aby byl pouze limitem pro to, co mohou standardy ESRS specifikovat, by se vztahoval přímo na podnik podávající zprávy. Chránil by všechny podniky s nejvýše 1 000 zaměstnanci, a nikoli pouze malé a střední podniky, jak je tomu v současné době. Příslušný limit by byl vymezen v dobrovolném standardu, který by Komise přijala prostřednictvím aktu v

¹⁵ Množství práce u zakázky poskytující omezenou jistotu je výrazně menší než u zakázky poskytující přiměřenou jistotu. V závěru u zakázky poskytující omezenou jistotu se obvykle používá záporná forma výroku a konstatuje se, že poskytovatel ověření nezjistil žádnou skutečnost umožňující vyvodit závěr, že dotyčná záležitost vykazuje významné nesprávnosti. V závěru zakázky poskytující přiměřenou jistotu se obvykle používá kladná forma výroku a jeho výsledkem je hodnocení dané záležitosti podle předem definovaných kritérií.

¹⁶ Kromě toho by se z důvodu konzistentnosti v článku 40a směrnice o účetnictví prahová hodnota čistého obratu dosaženého v Unii podnikem, který není usazen v EU a podléhá požadavkům na podávání zpráv na úrovni skupiny, zvýšila ze 150 milionů EUR na 450 milionů EUR. Z důvodu konzistentnosti se navíc prahová hodnota pro pobočku v EU podle článku 40a zvyšuje ze 40 milionů EUR na 50 milionů EUR a prahová hodnota pro dceřiný podnik v EU se omezuje na velké podniky ve smyslu definice ve směrnici o účetnictví. Hlavní prahové hodnoty směrnice CSDDD jsou 1 000 zaměstnanců a obrat ve výši 450 milionů EUR.

přenesené pravomoci na základě standardu VSME vypracovaného skupinou EFRAG. Výrazně se tím omezí účinek přenosu zátěže na menší podniky.

- Neexistovaly by žádné odvětvové standardy pro podávání zpráv, čímž by se zabránilo zvýšení počtu předepsaných datových bodů, které by podniky měly vykazovat.
- Byla by zrušena možnost přejít od požadavku omezené jistoty k požadavku přiměřené jistoty. Díky tomu by bylo jasné, že se podnikům spadajícím do oblasti působnosti směrnice v budoucnu nezvýší náklady na ověření.
- Namísto povinnosti přijmout do roku 2026 standardy pro ověřování zpráv o udržitelnosti vydá Komise do roku 2026 cílené pokyny pro ověřování. Komise bude díky tomu schopna rychleji řešit nově vznikající problémy v oblasti ověřování zpráv o udržitelnosti, které mohou pro podniky, na něž se vztahují požadavky na podávání zpráv, vytvářet zbytečnou zátěž.
- Návrh zavádí režim dobrovolného uplatňování („opt-in“), kdy velké podniky s více než 1 000 zaměstnanci a s čistým obratem nepřesahujícím 450 milionů EUR, které deklarují, že jejich činnosti jsou v souladu nebo částečně v souladu s taxonomií EU, zveřejní klíčové ukazatele výkonnosti pro obrat a kapitálové výdaje a mohou se rozhodnout zveřejnit klíčový ukazatel výkonnosti pro provozní náklady. Tento přístup založený na dobrovolném uplatňování zcela odstraní náklady na dodržování pravidel podávání zpráv podle taxonomie pro velké podniky s více než 1 000 zaměstnanci a s čistým obratem nepřesahujícím 450 milionů EUR, které nedeklarují, že jejich činnosti souvisejí s hospodářskými činnostmi, které se podle nařízení o taxonomii považují za environmentálně udržitelné. Kromě toho návrh poskytuje větší flexibilitu tím, že těmto podnikům umožňuje podávat zprávy o činnostech, které splňují některá technická screeningová kritéria taxonomie, avšak ne všechna. Toto podávání zpráv o částečném souladu může podpořit postupnou environmentální transformaci činností v průběhu času v souladu s cílem navýšit financování transformace.

Zadruhé, Komise má v úmyslu přijmout akt v přenesené pravomoci za účelem revize prvního souboru standardů ESRS. V zájmu rychlého zjednodušení a zefektivnění standardů ESRS a zajištění jasnosti a právní jistoty pro podniky hodlá Komise přijmout potřebný akt v přenesené pravomoci co nejdříve, nejpozději však šest měsíců po vstupu tohoto návrhu v platnost. Revize aktu v přenesené pravomoci podstatně sníží počet povinných datových bodů podle standardů ESRS, a to i) odstraněním bodů, jež se považují za nejméně důležité pro podávání zpráv o udržitelnosti pro obecné účely, ii) upřednostněním kvantitativních datových bodů před vysvětlujícím textem a iii) dalším rozlišením mezi povinnými a dobrovolnými datovými body, aniž by byla narušena interoperabilita s globálními standardy pro podávání zpráv a dotčeno posouzení významnosti každého podniku. Revize vyjasní ustanovení, jež se považují za nejasná. Zlepší soulad s ostatními právními předpisy EU. Poskytne jasnější pokyny, jak uplatňovat zásadu významnosti, aby podniky oznamovaly pouze významné informace a snížilo se riziko, že poskytovatelé ověřovacích služeb budou neúmyslně pobízet podniky k oznamování informací, které nejsou nezbytné, nebo k tomu, aby na proces posouzení významnosti věnovaly nadměrné zdroje. Zjednoduší strukturu a prezentaci standardů. Ještě více posílí už tak velmi vysoký stupeň interoperability s globálními standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti. Zajistí také provedení jakýchkoli dalších změn, jež mohou být považovány za nezbytné po zkušenostech s prvním uplatňováním standardů ESRS.

Zatřetí, samostatným návrhem předloženým Komisí souběžně s tímto návrhem by se o dva roky odložilo datum použitelnosti požadavků na podávání zpráv pro druhou vlnu (velké podniky, které nejsou subjekty veřejného zájmu a mají více než 500 zaměstnanců, jakož i velké podniky s nejvýše 500 zaměstnanci¹⁷) a třetí vlnu (kótované malé a střední podniky, malé a nepřiliš složité úvěrové instituce a kaptivní pojišťovny a zajišťovny). Cílem tohoto odkladu je zabránit situaci, kdy by určité podniky musely podávat zprávu za účetní rok 2025 (druhá vlna) nebo 2026 (třetí vlna) a následně by byly od tohoto požadavku osvobozeny. Taková situace by znamenala, že dotčeným podnikům vzniknou zbytečné náklady, kterým lze předejít.

Komise vyzývá spolunormotvůrce, aby se na navrhovaném odkladu rychle dohodli zejména proto, aby byla zajištěna nezbytná právní jasnost pro podniky ve druhé vlně, od nichž se v současné době vyžaduje, aby poprvé podaly zprávu v roce 2026 za účetní rok 2025.

Konkrétní souvislosti a cíle tohoto návrhu týkající se směrnice CSDDD

Podle stávajících pravidel by členské státy měly směrnicí CSDDD provést ve vnitrostátním právu do 26. července 2026. Začátek jejího uplatňování se předpokládá ve třech vlnách: od července 2027 by se pravidla začala uplatňovat pouze na největší podniky v EU, tj. ty, které mají více než 5 000 zaměstnanců a vykazují čistý roční (celosvětový) obrát více než 1,5 miliardy EUR, jakož i na podniky ze zemí mimo EU, které dosahují v EU čistého obrátu více než 1,5 miliardy EUR. Ve druhé vlně by nový rámec musely od července 2028 dodržovat podniky v EU s více než 3 000 zaměstnanci a s čistým obrátem více než 900 milionů EUR, jakož i podniky ze zemí mimo EU, které dosahují tohoto čistého obrátu v EU. V poslední vlně by v červenci 2029 musely směrnicí (vnitrostátní předpisy provádějící směrnicí) začít uplatňovat všechny ostatní podniky spadající do obecné oblasti působnosti. Odhaduje se, že od tohoto data se směrnice CSDDD bude uplatňovat na přibližně 6 000 velkých podniků v EU a přibližně 900 podniků ze zemí mimo EU. Individuální působnost a postupné zavádění zohledňují skutečnost, že podniky různé velikosti mají různé kapacity k provádění nového povinného rámce, a jsou tak klíčovým prvkem pro zajištění přiměřeného přístupu.

Pokud jde o velké podniky, směrnice uplatňuje přístup založený na rizicích, který jim umožňuje upřednostnit řešení dopadů, které jsou nejpravděpodobnější nebo nejzávažnější. Směrnice rovněž vyžaduje, aby podnik přijal „vhodná opatření“, která je přiměřeně schopen provést s přihlédnutím k okolnostem daného případu.

Směrnice také umožňuje sdílení nákladů prostřednictvím společných odvětvových a vícestranných iniciativ.

Pokud jde o zabránění přesunu zátěže spojené s dodržováním předpisů na obchodní partnery z řad malých a středních podniků, směrnice vyžaduje, aby velké podniky, které spadají do její oblasti působnosti, používaly odpovědná smluvní ustanovení, investice, podporu a lepší nákupní postupy.

Navzdory všem těmto prvkům je směrnice vnímána tak, že vytváří značnou regulační zátěž, zejména pokud jsou hodnotové řetězce velmi složité a rozsáhlé, a proto podnikatelská sdružení požadují další zjednodušení a snížení zátěže, a to i s ohledem na malé a střední podniky, které se údajně stále mohou potýkat s nežádoucími účinky přenosu zátěže na menší

¹⁷Jakož i podniky, které nejsou subjekty veřejného zájmu a které jsou mateřskými podniky velkých skupin s více než 500 zaměstnanci, a podniky, které jsou mateřskými podniky velkých skupin s nejvýše 500 zaměstnanci.

podniky. Kromě toho podnikatelská sdružení poukazují na nejistotu související s možným zvýšením rizik spojených s odpovědností.

Ačkoli směrnice CSDDD již obsahuje řadu mechanismů k zajištění proporcionality a toho, aby podniky spadající do její oblasti působnosti měly prospěch z udržitelnějšího řízení hodnotového řetězce z hlediska dobré pověsti a odolnosti, s přihlédnutím ke zpětné vazbě podniků je cílem tohoto návrhu vyjasnit a zjednodušit stávající rámec a snížit zátěž podniků, včetně jednorázových a opakujících se nákladů na dodržování předpisů, již v krátkodobém horizontu. Za tímto účelem se zavádějí zejména tyto změny:

- přizpůsobení povinností týkajících se nepřímých obchodních partnerů v řetězci činností případům obcházení pravidel nebo případům, kdy jsou k dispozici informace, jež naznačují pravděpodobné nebo skutečné nepříznivé dopady,
- snížení požadované četnosti pravidelného monitorování a
- vyjasnění a zacílení rozsahu zapojení zúčastněných stran.

Návrh obsahuje také několik dalších prvků, jejichž cílem je zvýšit právní jistotu a vytvořit rovné podmínky v EU, a přispět tak ke snížení zátěže a zlepšení mezinárodní konkurenceschopnosti.

Souběžně s tímto návrhem Komise přijala také návrh, kterým by se o jeden rok prodloužila lhůta pro provedení směrnice ve vnitrostátním právu a zrušila se první vlna jejího uplatňování. Díky posunutí lhůty, která je ve směrnici stanovena pro přijetí obecných pokynů Komise (čl. 19 odst. 3), budou mít podniky spadající do oblasti působnosti směrnice celkově dva roky na to, aby se připravily na začátek jejího uplatňování, přičemž mohou plně zohlednit osvědčené postupy uvedené v těchto pokynech.

• **Soulad se stávajícími ustanoveními v dané oblasti politiky**

Směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti

Odstraněním rozlišení mezi kótovanými a nekótovanými podniky je tento návrh v souladu s cílem unie kapitálových trhů, kterým je zatraktivnit regulované trhy EU jako zdroj financování.

Požadavky na podávání zpráv stanovené ve směrnici CSRD a standardech ESRS mají mimo jiné zajistit, aby účastníci finančního trhu, úvěrové instituce a administrátoři referenčních hodnot měli přístup k informacím o udržitelnosti, které od podniků potřebují ke splnění svých vlastních oznamovacích povinností podle nařízení o zveřejňování informací o udržitelném financování, nařízení o kapitálových požadavcích a nařízení o referenčních hodnotách. Podniky, které by podle tohoto návrhu již nepodléhaly požadavkům na podávání zpráv podle směrnice CSRD, mohou účastníkům finančního trhu, úvěrovým institucím a administrátorům referenčních hodnot nadále poskytovat informace na dobrovolné bázi. V případě potřeby tak mohou učinit pomocí standardů pro dobrovolné podávání zpráv, které by Komise podle tohoto návrhu přijala prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci.

Podle tohoto návrhu musí mít podniky na to, aby spadaly do oblasti působnosti požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti, více než 1 000 zaměstnanců. Vzhledem k tomu, že prahová hodnota 1 000 zaměstnanců je jedním z hlavních kritérií používaných k vymezení podniků, na které se vztahuje směrnice CSDDD, podporuje tento návrh užší sladění směrnic CSRD a CSDDD.

Podniky, na něž se vztahuje směrnice CSRD i směrnice CSDDD, nejsou podle směrnice CSDDD povinny oznamovat jakékoli dodatečné informace nad rámec informací, jež mají oznamovat podle směrnice CSRD. Navrhované změny nevyloučí z oblasti působnosti směrnice CSRD žádné podniky, na něž se vztahuje směrnice CSDDD, což znamená, že tento soulad mezi oběma právními předpisy zůstane zachován.

Soulad s ostatními právními předpisy EU bude posílen změnami aktu v přenesené pravomoci o standardech ESRS, pokud jsou změny standardů ESRS nejvhodnějším prostředkem k dosažení tohoto cíle.

Směrnice o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti

Podle směrnice CSRD / standardů ESRS se podávání zpráv o nepříznivých dopadech neomezuje na přímé partnery v hodnotovém řetězci. Soulad se směrnicí CSRD je zachován, neboť navrhované změny směrnice CSDDD, kterými se náležitá péče omezuje v první řadě na přímé partnery v hodnotovém řetězci, jsou doplněny požadavkem, aby podniky spadající do oblasti působnosti směrnice posuzovaly nepřímé obchodní partnery, pokud jsou k dispozici věrohodné informace, jež naznačují skutečné nebo potenciální dopady na jejich úrovni. Směrnice CSRD doplňuje směrnicí CSDDD, pokud jde o podávání zpráv o náležité péči, přičemž nyní se navrhuje sladit oblast působnosti obou právních aktů. Ustanovení o transformačních plánech pro zmírňování změny klimatu bude lépe sladěno se zněním směrnice CSRD a zároveň bude nadále doplňovat směrnicí CSRD o jasnou povinnost takový plán přijmout.

• Soulad s ostatními politikami Unie

Tento návrh je v souladu s politikou EU zaměřenou na zvýšení konkurenceschopnosti, zjednodušení regulačního rámce a snížení zátěže podniků, aniž by byly oslabeny politické cíle směrnic CSRD a CSDDD. To zahrnuje zachování Zelené dohody pro Evropu, neboť střednědobá až dlouhodobá konkurenceschopnost závisí na tom, zda podniky do svých činností dostatečně začleňují hlediska udržitelnosti.

Pokud jde o směrnicí CSDDD, návrh by zjednodušil a zefektivnil požadavky náležité péče v oblasti udržitelnosti pro podniky spadající do oblasti působnosti směrnice, čímž by se snížila administrativní zátěž v souladu s cíli stanovenými v Kompasů konkurenceschopnosti – konkrétně s cíli spočívajícími ve snížení zátěže o 25 % a 35 % (pro malé a střední podniky).

Návrh zároveň tím, že snižuje dopady na obchodní partnery, z nichž mnozí budou malé a střední podniky nebo malé podniky se střední tržní kapitalizací, rovněž přispívá k cíli podporovat malé a střední podniky a malé podniky se střední tržní kapitalizací a zbavit je zbytečné zátěže, která by mohla negativně ovlivnit jejich prosperitu a růst. Rozšíření oblasti působnosti ustanovení podléhajících maximální harmonizaci tak, aby byly zahrnuty základní povinnosti v oblasti náležité péče, také přispívá k cíli jednotného trhu tím, že zabraňuje roztržitosti prostřednictvím různých vnitrostátních pravidel (tzv. gold-plating) a zajišťuje rovné podmínky v celé Evropské unii. Odstranění jednotných pravidel týkajících se občanskoprávní odpovědnosti sice omezuje harmonizaci, ale zajišťuje dodržování stávajících vnitrostátních režimů odpovědnosti – s nimiž jsou podniky spadající do oblasti působnosti směrnice obeznámeny – v souladu se zásadou subsidiarity a zajišťuje větší právní jistotu ohledně rizik spojených s odpovědností v rámci nového typu povinností podniků založených na rizicích.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Právní základ návrhu vychází z článků 50 a 114 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU). Článek 50 SFEU představuje právní základ pro přijetí opatření EU, která mají v právu obchodních společností zavést právo usazování na jednotném trhu, a pověřuje Evropský parlament a Radu, aby jednaly prostřednictvím směrnic. Článek 50 SFEU je právním základem směrnic 2006/43/ES a 2013/34/EU, jakož i součástí právního základu směrnice (EU) 2022/2464 a směrnice (EU) 2024/1760. Článek 114 SFEU představuje obecný právní základ, jehož účelem je vytvoření nebo zajištění fungování jednotného trhu – v tomto případě volného pohybu kapitálu a svobody usazování. Článek 114 SFEU je součástí právního základu směrnice (EU) 2022/2464 a směrnice (EU) 2024/1760.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti

Zveřejňování informací o udržitelnosti v EU již upravuje směrnice o účetnictví pozměněná směrnicí CSRD. Společná pravidla pro podávání zpráv o udržitelnosti a jejich ověřování zajišťují rovné podmínky pro podniky usazené v různých členských státech. Významné rozdíly mezi členskými státy, pokud jde o požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti a ověřování, by pro podniky působící přeshraničně znamenaly dodatečné náklady a složitost, což by vedlo k narušení jednotného trhu. Samotné členské státy nemohou změnit stávající právní předpisy EU s cílem snížit zátěž podniků.

Směrnice o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti

Směrnice CSDDD zajišťuje rovné podmínky v celé Evropské unii tím, že harmonizuje pravidla náležité péče podniků v oblasti udržitelnosti na pozadí různých stávajících právních předpisů týkajících se náležité péče na úrovni členských států. V této souvislosti nelze cíle zjednodušení a zefektivnění požadavků náležité péče a souvisejících ustanovení o veřejnoprávním a soukromoprávním prosazování práva dosáhnout na úrovni samotných členských států. Proto je nutné opatření na úrovni EU.

• Proporcionalita

Směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti

Tento návrh stanoví jednoduchý a přiměřený rámec pro podávání zpráv o udržitelnosti, který by s podniky zacházel podle jejich velikosti:

- Velké podniky s více než 1 000 zaměstnanci (tj. podniky, které mají více než 1 000 zaměstnanců a buď obrát vyšší než 50 milionů EUR, nebo bilanční sumu vyšší než 25 milionů EUR)¹⁸: podléhají povinnosti podávat zprávy a při podávání zpráv musí používat úplný soubor standardů ESRS, který bude rovněž předmětem revize a zjednodušení.
- Podniky, které nespádají do oblasti působnosti směrnice (podniky s nejvýše 1 000 zaměstnanci): nepodléhají povinnosti podávat zprávy, mohou používat přiměřený dobrovolný standard, který má Komise přijmout prostřednictvím aktu v přenesené

¹⁸ Jakož i mateřské podniky skupin, jež mají na konsolidovaném základě v průměru více než 1 000 zaměstnanců, pokud jde o podávání konsolidovaných zpráv o udržitelnosti.

pravomoci na základě standardu VSME vypracovaného skupinou EFRAG, a jsou chráněny stropem hodnotového řetězce, aby nemusely větším podnikům spadajícím do oblasti působnosti směrnice poskytovat nadměrné množství informací.

Tento rámec je přiměřenějším prostředkem k dosažení politických cílů směrnice CSRD.

Směrnice o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti

Díky navrhovaným změnám se směrnice CSDDD stává přiměřenější, neboť cílem změn je zjednodušit a zefektivnit povinnosti podniků týkající se náležité péče v oblasti udržitelnosti, aniž by byly oslabeny cíle směrnice a rámec EU pro udržitelnost. Základním politickým cílem tohoto návrhu je další posílení proporcionality směrnice, aby byla účinnější při dosahování stanovených cílů, a to s přihlédnutím k výzvám některých zúčastněných stran, které se domnívají, že směrnice CSDDD v platném znění by pro podniky představovala nadměrnou zátěž. Mezi příklady prvků, které byly navrženy tak, aby se zvýšila proporcionalita směrnice, patří zacílení povinností ve vztahu k nepřímým obchodním partnerům v hodnotovém řetězci, snížení požadované četnosti pravidelného monitorování, jakož i zjednodušení definice zúčastněných stran, lepší zacílení spolupráce na relevantní zúčastněné strany a omezení kroků náležité péče v případě, že se vyžaduje tato spolupráce.

- **Volba nástroje**

Tento návrh sestává ze směrnice, kterou se mění ustanovení směrnice o auditu, směrnice o účetnictví, směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti (CSRD) a směrnice o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti (CSDDD). Tyto směrnice stanoví vzájemně se doplňující povinnosti týkající se podávání zpráv a chování v oblasti udržitelnosti a nejvhodnějším právním nástrojem pro změnu těchto stávajících vzájemně propojených směrnic za účelem dosažení společného cíle, pokud jde o zjednodušení a snížení zátěže, je souhrnná směrnice.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

- **Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů**

Směrnice CSDDD dosud nebyla provedena ve vnitrostátním právu ani uplatňována podniky. Směrnicí CSRD uplatňuje první skupina podniků, které zveřejňují své první zprávy o udržitelnosti hlavně v první polovině roku 2025. Nebylo proto možné provést hodnocení *ex post* ani kontrolu účelnosti žádného z těchto právních předpisů.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Obsah tohoto návrhu pomohly zformovat níže uvedené konzultační činnosti.

- Evropská komise, „Výzva k předložení faktických podkladů o racionalizaci požadavků na podávání zpráv“, říjen až prosinec 2023.¹⁹
- Setkání Evropské komise s podniky a dalšími zúčastněnými stranami začátkem února 2025.

¹⁹ Od 17. října do 1. prosince 2023 shromáždila Komise zpětnou vazbu od 193 zúčastněných stran ohledně možných racionalizačních opatření týkajících se požadavků na podávání zpráv: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13990-Administrative-burden-rationalisation-of-reporting-requirements_cs.

- Evropská komise pořádala rovněž samostatné akce zúčastněných stran, včetně dvou velkých hybridních fór zúčastněných stran o směrnici CSRD v květnu a listopadu 2024, kterých se osobně zúčastnilo přibližně 400 osob a virtuálně více než 3 000 osob.
- Evropská komise obdržela velmi velký počet dopisů a podrobných analýz od všech typů zúčastněných stran (od podniků přes investory, banky, občanskou společnost, nevládní organizace a obchodní komory až po vnitrostátní správní orgány členských států).

Směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti

Cílem výzvy Evropské komise k předložení faktických podkladů o racionalizaci požadavků na podávání zpráv bylo získat důkazy a názory týkající se právních předpisů, u nichž se má za to, že vytváří administrativní zátěž. Odpovědělo na ni téměř 200 zúčastněných stran, které požadovaly především zjednodušení podávání zpráv o udržitelnosti, náležitě péče a taxonomie EU.

Na setkáních Evropské komise s evropským průmyslem, sociálními partnery a občanskou společností začátkem února 2025 – včetně zejména dvoudenní akce se zúčastněnými stranami („kontrola skutečného stavu“), která Komisi umožnila vyslechnout odborníky z praxe – vyjádřily zúčastněné strany podporu zastřešujícím cílům směrnic CSRD a CSDDD, ale zdůraznily potřebu zjednodušení a harmonizace při jejich provádění. Mnoho zástupců podniků uvedlo, že některé požadavky na zveřejňování informací o udržitelnosti uvedené ve standardech ESRS jsou příliš složité a je jejich příliš mnoho, a vyzvali k revizi standardů ESRS s cílem snížit počet a složitost požadavků na zveřejňování informací. Doporučili zabývat se dále interoperabilitou evropských standardů s mezinárodními standardy a omezit požadavky na podávání zpráv o hodnotovém řetězci.

Některé zúčastněné strany se vyslovily pro omezení oblasti působnosti směrnice CSRD s cílem osvobodit kótované malé a střední podniky a menší velké podniky od povinnosti podávat zprávy o udržitelnosti. Některé se zasazovaly o dosažení zjednodušení tím, že menší velké podniky zůstanou v oblasti působnosti směrnice CSRD, ale namísto prvního souboru standardů ESRS budou moci uplatňovat přiměřené standardy pro podávání zpráv. Zúčastněné strany z řad malých a středních podniků kladly důraz na potřebu řešit účinek přenosu zátěže spojené s požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti na malé a střední podniky v hodnotovém řetězci a poukázaly na to, že jednodušší režim podávání zpráv pro tyto podniky by neměl být oslabován rozsáhlejšími žádostmi o informace v rámci dodavatelského řetězce nebo ze strany finančních institucí.

Zatímco některé zúčastněné strany navrhly pozastavit uplatňování stávajících právních předpisů, aby bylo možné zaměřit se na zjednodušování, jiné považovaly za velmi přínosné pravidla zachovat, přičemž uvedly, že je důležité zajistit právní jistotu a regulační stabilitu pro podniky, jakož i zachovat cíle Zelené dohody pro Evropu a akčního plánu pro udržitelné financování. Měly také za to, že namísto rozsáhlé změny stávajících pravidel by k vyjasnění a zjednodušení některých částí rámce pro podávání zpráv o udržitelnosti měly být použity prováděcí pokyny. Zástupci občanské společnosti uvedli, že s progresivními podniky by se nemělo zacházet hůře než s ostatními. Poukázali na poptávku po informacích o udržitelnosti ze strany finančních trhů a konečných investorů.

Mnoho zúčastněných stran konstatovalo, že požadavky na ověření vytvářejí situaci nadměrného dodržování předpisů. V této souvislosti některé zúčastněné strany vyzvaly k

odkladu požadavku na ověření s omezenou jistotou nebo vybízely Komisi, aby za účelem vyjasnění požadavků urychleně přijala pokyny pro omezenou jistotu.

Mnoho zúčastněných stran z podnikatelské sféry a průmyslu požadovalo buď další odklad odvětvových standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti, nebo žádalo, aby byl požadavek týkající se odvětvových standardů ze směrnice CSRD zcela odstraněn. Podniky zdůraznily, že je třeba správně zavést podávání zpráv podle prvního souboru standardů ESRS a zvyknout si na ně, a tvrdily, že zavedení odvětvových standardů pro zveřejňování informací nad rámec prvního souboru standardů ESRS by proces podávání zpráv o udržitelnosti ještě více zkomplikovalo.

Zúčastněné strany rovněž požadovaly jasné pokyny, pokud jde o posouzení dvojí významnosti podle standardů ESRS. Mnozí žádali větší soudržnost požadavků a harmonizovaných definic v různých právních předpisech, jako je směrnice CSRD, směrnice CSDDD, nařízení o taxonomii, nařízení o zveřejňování informací o udržitelném financování atd.

Potřeba zjednodušení se odráží i v mnoha dalších zprávách, doporučeních a názorech zúčastněných stran z řad podniků finančního i nefinančního sektoru; mnohé z nich zdůrazňují význam snížení složitosti a administrativní zátěže a staly se podkladem pro opatření ke snížení zátěže popsaná v tomto návrhu.

Směrnice o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti

Návrh vychází z konzultací s různými zúčastněnými stranami, včetně podniků, obchodních sdružení a organizací občanské společnosti, jakož i z dalších kontaktů se zúčastněnými stranami a příspěvků obdržených od zúčastněných stran. Patří sem zejména dvoudenní akce se zúčastněnými stranami („kontrola skutečného stavu“), která Komisi umožnila vyslechnout odborníky z praxe, pokud jde o problémy, které spatřují ve stávajícím legislativním rámci, a o možná řešení těchto problémů. Zatímco některé zúčastněné strany požadovaly dalekosáhlé změny a odklady, jiné zdůrazňovaly potřebu regulační jistoty a namísto opětovného otevření směrnice, které odmítly, se zaměřily na její provádění. Cílem tohoto návrhu je nalézt rovnováhu mezi těmito perspektivami tak, aby byla zachována integrita směrnice CSDDD a zároveň zavedeny změny, které tuto směrnici zjednoduší a zefektivní.

• **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Při přípravě tohoto návrhu Komise zohlednila analýzy předložené zúčastněnými stranami a odborníky ohledně skutečného a budoucího provádění směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti a směrnice o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti. V návrhu byly také zohledněny příspěvky relevantních zúčastněných stran, včetně osob, které jsou v podnicích odpovědné za udržitelnost.

• **Posouzení dopadů**

Otázka konkurenceschopnosti je nanejvýš naléhavá, neboť přímo ovlivňuje schopnost Evropské unie dosáhnout udržitelného hospodářského růstu a udržet si své postavení na světovém trhu. Konkurenceschopnost je úzce spjatá s inovacemi, efektivností a udržitelností a má zásadní význam pro to, aby se posílila hospodářská odolnost a aby podniky v EU mohly v rychle se vyvíjejícím globálním prostředí prosperovat. Současné hospodářské prostředí, které se vyznačuje rychlým technologickým pokrokem, měnící se poptávkou spotřebitelů a zvýšenou globální hospodářskou soutěží, si žádá rychlá opatření na ochranu konkurenční výhody EU. Vzhledem k této naléhavosti návrh neumožňuje provést posouzení dopadů.

Je však důležité poznamenat, že tato iniciativa zahrnuje změny stávajících právních aktů, které již byly předmětem komplexních posouzení dopadů. Tento návrh pomohly formovat poznatky a důkazy získané z těchto předchozích posouzení spolu s příspěvky zúčastněných stran a diskusemi s odborníky z praxe. Z tohoto důvodu a vzhledem k významu a naléhavosti této iniciativy byla udělena výjimka podle pokynů Komise pro zlepšování právní úpravy. Nebylo proto vypracováno plnohodnotné posouzení dopadů, ale k návrhu je připojen pracovní dokument útvarů Komise, který obsahuje analýzu dopadů navrhovaných opatření, včetně kvalitativní analýzy a – je-li to možné – odhadů úspor nákladů, jakož i podpůrných důkazů.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti

Tento návrh je výslovně navržen tak, aby dosáhl významného zjednodušení režimu podávání zpráv o udržitelnosti.

Směrnice o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti

Návrh přispívá k účelnosti právních předpisů tím, že snižuje zátěž a zajišťuje soudržnější a jednodušší regulační prostředí, přičemž zároveň respektuje cíle EU v oblasti udržitelnosti.

- **Základní práva**

Směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti

Návrh respektuje základní práva a ctí zásady uvedené v Listině základních práv Evropské unie. Směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti má nepřímý pozitivní dopad na základní práva, neboť požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti mohou příznivě ovlivnit chování podniků. Zajišťuje, aby si podniky byly více vědomy základních práv, a pozitivně ovlivňuje způsob, jakým identifikují a řídí skutečné a potenciální nepříznivé dopady na základní práva. Navrhované změny mohou tyto pozitivní dopady částečně omezit, pokud jde o podniky, na něž by se již nevztahovala povinnost podávat zprávy, ale snížení administrativní zátěže těchto podniků by mělo vést k jiným společenským přínosům, pokud jde o tvorbu bohatství, zaměstnanost a inovace, včetně inovací pro udržitelnost.

Směrnice o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti

Návrh respektuje základní práva a ctí zásady uvedené v Listině základních práv Evropské unie. Jedním z hlavních cílů směrnice CSDDD bylo zlepšit ochranu lidských práv tím, že podniky budou v rámci svých řetězců činností řešit své dopady na lidská práva. Zacílení povinností týkajících se řetězce činností, které vyžaduje opatření nad rámec přímých obchodních partnerů, kdykoli má podnik spadající do oblasti působnosti směrnice věrohodné informace, jež naznačují tyto nepříznivé dopady, je uznáním skutečnosti, že nepříznivé dopady na lidská práva často vznikají v nepřímých obchodních vztazích. Ačkoli se povinnost podniků aktivně identifikovat tyto dopady omezí, aby se zabránilo zátěži vyplývající ze systematického řešení všech částí často složitých hodnotových řetězců, podniky budou i v budoucnu nadále odpovědné za dodržování lidských práv ve svých hodnotových řetězcích, pokud budou mít takové informace k dispozici.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné nové důsledky pro rozpočet Unie.

5. OSTATNÍ PRVKY

• Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv

Za účelem sledování pokroku při dosahování specifických cílů návrhu Komise prozkoumá možnost organizovat výměny informací se zúčastněnými stranami v různých formátech, jakož i pravidelné průzkumy mezi uživateli informací o udržitelnosti a podniky, které tyto informace zveřejňují, v závislosti na dostupnosti finančních zdrojů. Článek 6 směrnice CSRD vyžaduje, aby Komise do dubna 2029 předložila zprávu o provádění směrnice. Provádění pozměněné směrnice CSDDD a její účinnost při dosahování stanovených cílů, zejména při řešení nepříznivých dopadů, budou rovněž předmětem pravidelného hodnocení podle článku 36 uvedené směrnice. Tento návrh nevyžaduje plán provádění.

• Informativní dokumenty (u směrnic)

Jelikož návrh zavádí konkrétní změny čtyř stávajících směrnic, měly by členské státy buď poskytnout Komisi znění konkrétních změn vnitrostátních právních předpisů, nebo – nejsou-li takové změny učiněny – vysvětlit, které konkrétní vnitrostátní právní předpisy již změny stanovené v návrhu provádějí.

• Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

Směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti

Článek 1 mění směrnici 2006/43/ES (směrnice o auditu) takto:

- odstavcem 1 se nahrazuje čl. 26a odst. 3 směrnice o auditu s cílem zrušit lhůty, v nichž má Komise přijmout standardy pro ověření s omezenou jistotou, a zrušit zmocnění Komise k přijetí standardů pro ověření s přiměřenou jistotou spolu se souvisejícími křížovými odkazy,
- odstavcem 2 se nahrazuje čl. 48a druhý pododstavec směrnice o auditu s cílem opravit chybu v křížovém odkazu na standardy pro ověření s omezenou jistotou.

Článek 2 mění směrnici 2013/34/EU (směrnice o účetnictví) takto:

- odstavcem 1 se v čl. 1 odst. 3 směrnice o účetnictví mění velikost podniku, který má patřit do oblasti působnosti podávání zpráv o udržitelnosti, pokud je tento podnik úvěrovou institucí nebo pojišťovnou, aby byly zohledněny změny velikosti podniků v oblasti působnosti článku 19a (tj. velké podniky, které mají během účetního období v průměru více než 1 000 zaměstnanců),
- odstavcem 1 se v čl. 1 odst. 4 směrnice o účetnictví také upřesňuje, že Evropský nástroj finanční stability (EFSF), zřízený rámcovou dohodou o EFSF, nepodléhá podávání zpráv o udržitelnosti,
- odstavec 2 mění článek 19a směrnice o účetnictví takto:
 - omezuje oblast působnosti, pokud jde o podniky, od nichž se vyžaduje, aby sestavovaly a zveřejňovaly individuální zprávy o udržitelnosti, pouze na velké podniky, které mají během účetního období v průměru více než 1 000 zaměstnanců,
 - zavádí požadavek, aby členské státy zajistily, aby pro účely podávání zpráv o udržitelnosti, jak vyžaduje směrnice o účetnictví, a aniž jsou dotčeny požadavky Unie týkající se provádění postupu náležité péče, podniky nepožadovaly od podniků v jejich hodnotovém řetězci, které mají během

účetního období v průměru nejvýše 1 000 zaměstnanců, jakékoli informace, které přesahují rámec informací stanovených ve standardech pro dobrovolné použití, jež mají být přijaty podle článku 29ca, s výjimkou dodatečných informací o udržitelnosti, které si podniky v dotčeném odvětví běžně vyměňují. Pokud podniky podávají zprávy o svém hodnotovém řetězci v souladu s tímto požadavkem, je třeba je považovat za podniky, které splňují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti,

- ruší možnost kótovaných malých a středních podniků podávat zprávy na základě přiměřenějšího souboru standardů a ruší dvouletou výjimku z podávání zpráv o udržitelnosti pro kótované malé a střední podniky, aby se zohlednilo vyloučení těchto podniků z oblasti působnosti podávání zpráv o udržitelnosti,
- odstavcem 3 se vkládá článek 19b s cílem umožnit velkým podnikům, které mají v průměru více než 1 000 zaměstnanců a čistý obrat nepřesahující 450 000 000 EUR během účetního období, zveřejňovat informace uvedené v článku 8 nařízení (EU) 2020/852 flexibilnějším způsobem,
- odstavec 4 mění článek 29a směrnice o účetnictví takto:
- omezuje oblast působnosti, pokud jde o podniky, od nichž se vyžaduje, aby sestavovaly a zveřejňovaly konsolidované zprávy o udržitelnosti, pouze na mateřské podniky velkých skupin, které mají na konsolidovaném základě v průměru více než 1 000 zaměstnanců během účetního období,
 - zavádí požadavek, aby členské státy zajistily, aby pro účely podávání zpráv o udržitelnosti, jak vyžaduje směrnice o účetnictví, a aniž jsou dotčeny požadavky Unie týkající se provádění postupu náležité péče, podniky nepožadovaly od podniků v jejich hodnotovém řetězci, které mají během účetního období v průměru nejvýše 1 000 zaměstnanců, jakékoli informace, které přesahují rámec informací stanovených ve standardech pro dobrovolné použití, jež mají být přijaty podle článku 29ca, s výjimkou dodatečných informací o udržitelnosti, které si podniky v dotčeném odvětví běžně vyměňují. Pokud podniky podávají zprávy o svém hodnotovém řetězci v souladu s tímto požadavkem, je třeba je považovat za podniky, které splňují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti,
- odstavcem 5 se vkládá článek 29aa s cílem umožnit velkým podnikům, které mají na konsolidovaném základě v průměru více než 1 000 zaměstnanců a čistý obrat nepřesahující 450 000 000 EUR během účetního období, zveřejňovat informace uvedené v článku 8 nařízení (EU) 2020/852 flexibilnějším způsobem,
- odstavec 6 mění článek 29b směrnice o účetnictví takto:
- ruší zmocnění Komise k přijetí odvětvových standardů prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci,
 - upřesňuje, že standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti nesmí stanovit zveřejňování informací, které by po podnicích vyžadovaly, aby od podniků v jejich hodnotovém řetězci, které mají během účetního období v průměru nejvýše 1 000 zaměstnanců, získaly jakékoli informace, které přesahují rámec informací, jež mají být zveřejněny podle standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití, jež mají být přijaty podle článku 29ca,
- odstavcem 7 se zrušuje článek 29c směrnice o účetnictví týkající se zmocnění Komise k přijetí přiměřenějšího souboru standardů pro kótované malé a střední

podniky, aby se zohlednilo vyloučení těchto podniků z oblasti působnosti podávání zpráv o udržitelnosti,

- odstavcem 8 se do směrnice o účetnictví vkládá nový článek 29ca, kterým se Komise zmocňuje k přijetí aktů v přenesené pravomoci za účelem stanovení standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti, které mohou dobrovolně používat podniky mimo oblast působnosti směrnice. Tyto standardy musí být přiměřené a relevantní z hlediska kapacit a charakteristik těchto podniků a rozsahu a složitosti jejich činností. Je-li to možné, musí rovněž specifikovat strukturu, která se má použít pro prezentaci těchto informací,
- odstavcem 9 se nahrazuje článek 29d směrnice o účetnictví s cílem upřesnit, že dokud nebude přijato nařízení v přenesené pravomoci týkající se značkování zpráv o udržitelnosti, podniky nejsou povinny své zprávy o udržitelnosti značkovat,
- odstavcem 10 se nahrazuje čl. 33 odst. 1 směrnice o účetnictví s cílem upřesnit, že kolektivní povinnost členů správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku, pokud jde o digitalizaci zprávy vedení podniku, je omezena na zveřejnění této zprávy v jednotném elektronickém formátu, včetně digitálního značkování,
- odstavec 11 mění článek 34 směrnice o účetnictví takto:
 - ruší v čl. 34 odst. 1 odkaz na článek 29c s cílem zohlednit odstranění standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti pro kótované malé a střední podniky,
 - doplňuje odstavec 2a, který stanoví, že poskytovatelé ověření při vypracovávání vyjádření závěru o ověření respektují povinnost podniků nepožadovat od podniků v jejich hodnotovém řetězci, které mají během účetního období v průměru nejvýše 1 000 zaměstnanců, jakékoli informace, které přesahují rámec informací stanovených ve standardech pro dobrovolné použití,
- odstavec 12 mění čl. 40a odst. 1 směrnice o účetnictví takto:
 - omezuje velikost dceřiných podniků, které mají spadat do oblasti působnosti článku 40a, s ohledem na kritéria pro velké podniky, jak jsou definována v čl. 3 odst. 4 směrnice o účetnictví,
 - zvyšuje prahovou hodnotu čistého obrátu pro pobočky, které mají spadat do oblasti působnosti článku 40a, ze 40 milionů EUR na 50 milionů EUR, aby byla v souladu s prahovou hodnotou obrátu pro velké podniky,
 - zvyšuje prahovou hodnotu čistého obrátu dosaženého v Unii podnikem ze třetí země, který má spadat do oblasti působnosti článku 40a, ze 150 milionů EUR na 450 milionů EUR,
- odstavec 13 mění článek 49 směrnice o účetnictví s cílem zmocnit Komisi ke stanovení pravidel, kterými se doplní režim podávání zpráv, pokud jde o činnosti, které jsou jen částečně v souladu s taxonomií.

Článek 3 mění čl. 5 odst. 2 směrnice (EU) 2022/2464 (směrnice o podávání zpráv podniků o udržitelnosti, „CSRD“) s cílem zohlednit omezení počtu podniků, které spadají do oblasti působnosti podávání zpráv o udržitelnosti podle článků 19a a 29a směrnice o účetnictví. Konkrétně:

- ustanovením odst. 1 písm. a) se zrušuje čl. 5 odst. 2 první pododstavec písm. a) směrnice CSRD, aby se zohlednilo vyloučení některých podniků v první vlně z oblasti působnosti,
- ustanovením odst. 1 písm. b) bodu i) se nahrazuje čl. 5 odst. 2 první pododstavec písm. b) bod i) směrnice CSRD a upřesňují se podniky, na které se bude vztahovat podávání individuálních zpráv o udržitelnosti ve druhé vlně, tj. velké podniky s průměrným počtem více než 1 000 zaměstnanců během účetního období,
- ustanovením odst. 1 písm. b) bodu ii) se nahrazuje čl. 5 odst. 2 první pododstavec písm. b) bod ii) směrnice CSRD a upřesňují se podniky, na které se bude vztahovat podávání konsolidovaných zpráv o udržitelnosti ve druhé vlně, tj. mateřské podniky velkých skupin, které překračují na konsolidovaném základě průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období,
- ustanovením odst. 1 písm. c) se zrušuje čl. 5 odst. 2 první pododstavec písm. c) směrnice CSRD, aby se zohlednilo vyloučení kótovaných malých a středních podniků z oblasti působnosti,
- ustanovením odst. 2 písm. a) se zrušuje čl. 5 odst. 2 třetí pododstavec písm. a) směrnice CSRD, aby se zohlednilo vyloučení některých emitentů v první vlně z oblasti působnosti,
- ustanovením odst. 2 písm. b) bodu i) se nahrazuje čl. 5 odst. 2 třetí pododstavec písm. b) bod i) směrnice CSRD a upřesňují se emitenti, na které se bude vztahovat podávání individuálních zpráv o udržitelnosti ve druhé vlně, tj. emitenti, kteří jsou velkými podniky s průměrným počtem více než 1 000 zaměstnanců během účetního období,
- ustanovením odst. 2 písm. b) bodu ii) se nahrazuje čl. 5 odst. 2 třetí pododstavec písm. b) bod ii) směrnice CSRD a upřesňují se emitenti, na které se bude vztahovat podávání konsolidovaných zpráv o udržitelnosti ve druhé vlně, tj. emitenti, kteří jsou mateřskými podniky velkých skupin, jež mají na konsolidovaném základě v průměru více než 1 000 zaměstnanců během účetního období,
- ustanovením odst. 2 písm. c) se zrušuje čl. 5 odst. 2 třetí pododstavec písm. c) směrnice CSRD, aby se zohlednilo vyloučení emitentů, kteří jsou malými a středními podniky, z oblasti působnosti.

Článek 4 mění směrnici (EU) 2024/1760 (směrnice o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti, „CSDDD“) v těchto hlavních bodech: rozšíření oblasti působnosti maximální harmonizace, zacílení náležité péče obecně na přímé obchodní partnery, zrušení povinnosti ukončit v krajním případě obchodní vztah, omezení pojmu „zúčastněná strana“ a další omezení fází procesu náležité péče, které vyžadují zapojení zúčastněných stran, prodloužení intervalů, v nichž musí společnosti pravidelně monitorovat přiměřenost a účinnost opatření náležité péče, vyjasnění zásad týkajících se peněžitých sankcí a odstranění „minimálního stropu“ pro pokuty, vypuštění aspektů ustanovení o občanskoprávní odpovědnosti a pravidel týkajících se zástupných žalob, změna ustanovení o provádění transformačních plánů pro zmírňování změny klimatu, zrušení ustanovení o přezkumu, pokud jde o finanční služby, a urychlení přijetí prvního souboru (obecných) prováděcích pokynů Komisí. Konkrétně:

- odstavcem 1 se nahrazuje čl. 1 odst. 1 písm. c) směrnice CSDDD s cílem sladit popis předmětu směrnice se změnami navrženými v případě čl. 22 odst. 1, pokud jde o provádění transformačních plánů pro zmírňování změny klimatu,

- odstavcem 2 se nahrazuje čl. 3 odst. 1 písm. n) směrnice CSDDD týkající se definice „zúčastněných stran“ s cílem omezit rozsah pojmu „zúčastněná strana“ zjednodušením definice a jejím omezením na zaměstnance a jejich zástupce a na fyzické osoby a komunity, jejichž práva nebo zájmy jsou (v případě skutečných nepříznivých dopadů) nebo by mohly být (v případě potenciálních nepříznivých dopadů) „přímo“ dotčeny výrobky, službami a provozem společnosti, jejích dceřiných společností a obchodních partnerů. To zahrnuje například fyzické osoby nebo komunity v sousedství závodů provozovaných obchodními partnery, jestliže jsou přímo dotčeny znečištěním (např. únik ropy nebo škodlivé emise), nebo původní obyvatelé, jejichž právo na půdu nebo zdroje je přímo dotčeno tím, jak obchodní partner nabývá, rozvíjí nebo jinak využívá půdu, lesy nebo vody,
- odstavcem 3 se nahrazuje článek 4 směrnice CSDDD týkající se úrovně harmonizace s cílem rozšířit oblast působnosti maximální harmonizace na několik dalších ustanovení směrnice, kterými se upravují hlavní aspekty procesu náležité péče. To zahrnuje zejména povinnost identifikace, povinnost řešit nepříznivé dopady, které byly nebo měly být identifikovány, a povinnost stanovit postup při podávání stížností a mechanismus oznamování. Návrh však rovněž uznává, že existují právní meze toho, co lze plně harmonizovat v meziodvětvové rámcové směrnici, která se zabývá sociální a environmentální ochranou a která v zásadě stanoví obecný postup pro provádění povinnosti řádné péče společností, pokud jde o nepříznivé dopady spojené s podnikatelskou činností. Rozšíření maximální harmonizace nad rámec této oblasti působnosti by mohlo ohrozit lidská práva – včetně pracovních práv – a environmentální standardy, stávající i ty, které budou teprve vytvořeny, například s cílem řešit vznikající rizika spojená s novými výrobky nebo službami, zatímco praktické přínosy by byly velmi omezené. Pokud tato rizika řeší členské státy, zejména v oblastech, v nichž má Unie omezené pravomoci (např. pracovní právo), nemělo by se jim v tom bránit, pokud to považují za nezbytné pro regulaci toho, jak se povinnost řádné péče uplatňuje za zvláštních okolností,
- odstavec 4 mění článek 8 směrnice CSDDD týkající se identifikace a posouzení skutečných a potenciálních nepříznivých dopadů nahrazením odst. 2 písm. b) a odstavce 4 a doplněním nových odstavců 2a a 5 týkajících se řetězce činností s cílem:
 - omezit opatření náležité péče obecně na vlastní provoz společností, provoz jejich dceřiných společností, a pokud souvisejí s jejich řetězci činností, na provoz jejich přímých obchodních partnerů. Pokud tedy jde o obchodní vztahy, společnosti by po zmapování svých hodnotových řetězců musely provést hloubkové posouzení pouze na úrovni přímých obchodních partnerů. Návrh zároveň uznává, že mohou nastat situace, kdy se musí společnosti zaměřit i na subjekty nad rámec přímých obchodních partnerů, zejména pokud mají věrohodné informace, které svědčí o nepříznivém dopadu na úrovni nepřímého obchodního partnera. Může tomu tak být například v situaci, kdy struktura obchodního vztahu postrádá ekonomické opodstatnění a naznačuje, že byla zvolena s cílem vyloučit z působnosti společnosti jinak přímého dodavatele se škodlivými činnostmi, pokud společnost obdržela stížnost nebo si je vědoma věrohodných zpráv nevládních organizací nebo sdělovacích prostředků o škodlivých činnostech na úrovni nepřímého dodavatele nebo si je v souvislosti s tímto dodavatelem vědoma dřívějších incidentů, nebo pokud společnost prostřednictvím svých obchodních kontaktů ví o problémech na určitém místě (např. v oblasti konfliktů). V těchto případech by společnosti měly být povinny

situaci blíže posoudit. Pokud posouzení potvrdí pravděpodobnost nebo existenci nepříznivého dopadu, mělo by se mít za to, že tento dopad byl identifikován. Společnost by se kromě toho měla snažit zajistit, aby její kodex chování – který je součástí její politiky náležité péče a stanoví očekávání, pokud jde o způsob ochrany lidských práv, včetně pracovních práv, a životního prostředí v rámci obchodních operací – byl dodržován v celém řetězci činností (vzájemně navazující smlouvy). To je v souladu s přístupem přijatým v rámci německého zákona o dodavatelských řetězcích (*Lieferkettensorgfaltspflicht-Gesetz*), který obsahuje podobná pravidla, pokud jde o zaměření na přímé dodavatele i o způsoby, jakými by se náležitá péče měla rozšířit s ohledem na dostupné informace. Společnost by měla rovněž zohlednit opatření na podporu malých a středních podniků a

- dále omezit účinek přenosu zátěže na společnosti s méně než 500 zaměstnanci (tj. malé a střední podniky a malé podniky se střední tržní kapitalizací) omezením množství informací, které mohou velké společnosti požadovat v rámci mapování hodnotového řetězce, na informace stanovené ve standardu pro podávání zpráv o udržitelnosti VSME, pokud nejsou zapotřebí dodatečné informace, například proto, že standardy se na příslušný dopad nevztahují, a pokud tyto informace nelze přiměřeně získat jiným způsobem,
- odstavec 5 a 6 se nahrazuje čl. 10 odst. 6 a čl. 11 odst. 7 směrnice CSDDD, pokud jde o ukončení spolupráce, s cílem zrušit povinnost ukončit obchodní vztahy v případě skutečných i potenciálních nepříznivých dopadů. Společnosti se mohou ocitnout v situacích, kdy jejich výroba do značné míry závisí na vstupech od jednoho nebo více konkrétních dodavatelů. Pokud jsou obchodní operace takového dodavatele zároveň spojeny se závažnými nepříznivými dopady, jako jsou dětská práce nebo významné škody na životním prostředí, a společnost k řešení těchto dopadů neúspěšně vyčerpala všechna opatření náležité péče, měla by tato společnost v krajním případě pozastavit daný obchodní vztah a současně dále spolupracovat s dodavatelem na řešení, přičemž by měla v rámci možností využívat jakéhokoli zvýšení vlivu, které z pozastavení vyplývá,
- odstavec 7 mění článek 13 týkající se smysluplné spolupráce se zúčastněnými stranami změnou odst. 3 písm. a) a zrušením písmen c) a e) s cílem vyjasnit, že společnosti jsou povinny spolupracovat pouze s „relevantními“ zúčastněnými stranami, čímž se zdůrazňuje, že společnosti nemusí konzultovat všechny možné skupiny zúčastněných stran, ale mohou se omezit na zúčastněné strany, které jsou spojeny s konkrétní fází prováděného procesu náležité péče (např. dotčené fyzické osoby při navrhování nápravného opatření). Navrhované změny navíc dále omezují fáze procesu náležité péče, v nichž jsou společnosti povinny spolupracovat se zúčastněnými stranami,
- odstavec 8 mění článek 15 směrnice CSDDD týkající se monitorování s cílem prodloužit intervaly, v nichž musí společnosti pravidelně posuzovat přiměřenost a účinnost opatření náležité péče, z jednoho roku na pět let. Výrazně se tím sníží zátěž nejen pro společnosti spadající do oblasti působnosti směrnice, ale i pro jejich obchodní partnery, často malé a střední podniky, kterým hrozí, že se od nich v rámci tohoto monitorování bude požadovat, aby poskytly (podrobné) informace. Návrh zároveň uznává, že obchodní vztahy a rizika a dopady vyplývající z činností, které tyto obchodní vztahy pokrývají, se mohou časem vyvíjet, a to někdy i v krátkém časovém horizontu. Může se také stát, že opatření přijatá k řešení potenciálních nebo skutečných dopadů se na základě zkušeností získaných při jejich provádění ukážou

jako nedostatečná nebo neúčinná, přičemž náznaky v tomto smyslu se mohou objevit před datem následujícího pravidelného posouzení. Společnost by proto měla v těchto situacích provádět *ad hoc* posouzení,

- odstavec 9 mění čl. 19 odst. 3 směrnice CSDDD tak, aby se od Komise vyžadovalo, aby své obecné pokyny s praktickými pokyny a osvědčenými postupy ohledně toho, jak uplatňovat náležitou péči v souladu se směrnicí, zpřístupnila o půl roku dříve,
- odstavec 10 mění čl. 22 odst. 1 týkající se transformačních plánů společností pro zmírňování změny klimatu s cílem zajistit větší právní jasnost a sladění směrnice CSDDD s režimem podávání zpráv o udržitelnosti podle směrnice CSRD. Návrh konkrétně zavádí změnu týkající se požadavku účinně zavést transformační plán pro zmírňování změny klimatu. Objasňuje, že plán by měl zahrnovat plánovaná a přijatá prováděcí opatření. Přijetí plánu a jeho původní a aktualizované koncepce nadále podléhá správnímu dohledu,
- odstavcem 11 se nahrazuje čl. 27 odst. 4, pokud jde o ukládání peněžitých sankcí v rámci veřejnoprávního prosazování předpisů. Stávající znění článku 27 již objasňuje, že „[p]ři rozhodování o tom, zda uložit sankce, a, jsou-li uloženy, případném určování jejich povahy a odpovídající úrovně“ se náležitě zohlední řada faktorů, které určují závažnost porušení předpisů (zejména povaha, vážnost a doba trvání porušení a závažnost dopadů z něj vyplývajících) a to, zda existují polehčující (např. vynaložené investice a poskytnutá cílená pomoc) nebo přitěžující okolnosti (např. opakování porušení). Kromě toho toto ustanovení uvádí, že veškeré uložené sankce musí být „účinné, přiměřené a odrazující“. To je v souladu s podobnými ustanoveními v jiných právních předpisech EU, například v obecném nařízení o ochraně osobních údajů. Ačkoli směrnice nevyžaduje, aby členské státy stanovily maximální výši pokut (tj. „horní limit“ nebo „strop“), uvádí, že v případě, že se tak členské státy přesto rozhodnou, činí tento horní limit „alespoň 5 % čistého celosvětového obrátu společnosti“. Účelem zavedení tohoto ustanovení bylo zajistit rovné podmínky v Unii tím, že se zabrání situaci, že by členské státy stanovily horní limit na úrovni, která by oslabila účinnost a odrazující účinek pokut uložených společností spadajícím do jejich jurisdikce. Toto ustanovení však vedlo k nejasnostem. Ačkoli tento horní limit neříká nic o skutečných pokutách uložených v konkrétním případě, byl někdy nesprávně chápán jako minimální výše pokut. Aby se situace vyjasnila, navrhované změny řeší otázku rovných podmínek odlišně, konkrétně tím, že se Komise pověřuje vypracováním pokynů pro ukládání pokut (nástroj, který existuje i v jiných oblastech, např. v oblasti práva hospodářské soutěže a ochrany údajů) ve spolupráci s členskými státy a členskými státy se zakazuje stanovit horní limit pokut, který by orgánům dohledu bránil v ukládání sankcí v souladu s faktory a zásadami stanovenými v čl. 27 odst. 1 a 2. Návrh dále ruší požadavek, aby pokuta byla úměrná čistému celosvětovému obrátu společnosti,
- odstavec 12 mění článek 29 směrnice CSDDD, pokud jde o občanskoprávní odpovědnost, zrušením odstavce 1, odst. 3 písm. d) a odstavce 7 a změnou odstavců 2, 4 a 5 s cílem:
 - zrušit zvláštní celounijní režim odpovědnosti ve směrnici. V souladu s hlavním cílem směrnice, kterým je zajistit ochranu obětí před porušováním lidských práv a škodami na životním prostředí vyplývajících z obchodních operací, navrhované změny zároveň zachovávají požadavek na účinný přístup ke spravedlnosti, včetně práva na odškodnění v plné výši, pokud společnost nese odpovědnost za nedodržení požadavků náležité péče podle této směrnice v

souladu s vnitrostátním právem a pokud v důsledku tohoto nedodržení vznikla škoda, přičemž současně chrání společnost před nadměrným odškodněním,

- vzhledem k rozdílným pravidlům a tradicím, které existují na vnitrostátní úrovni, pokud jde o povolování zástupných žalob, zrušit zvláštní požadavek stanovený v tomto ohledu ve směrnici CSDDD a
 - ze stejného důvodu zrušit požadavek, aby členské státy zajistily, aby pravidla odpovědnosti byla povinně uplatňována v případech, kdy právem rozhodným pro nároky za tímto účelem není vnitrostátní právo členského státu, a
- odstavec 13 zrušuje čl. 36 odst. 1 směrnice CSDDD, čímž se vypouští první ustanovení o přezkumu směrnice, které by vyžadovalo, aby Komise „nejpozději do 26. července 2026“ předložila Evropskému parlamentu a Radě zprávu o nutnosti stanovit další požadavky náležité péče v oblasti udržitelnosti přizpůsobené regulovaným finančním podnikům, pokud jde o poskytování finančních služeb a investičních činností, a o variantách takovýchto požadavků náležité péče, jakož i o jejich dopadech. Toto ustanovení o přezkumu se navrhuje zrušit, neboť neponechává čas na zohlednění zkušeností s nově zavedeným obecným rámcem náležité péče.

Článek 5 vyžaduje, aby členské státy provedly tuto směrnici ve vnitrostátním právu nejpozději do [12 měsíců po vstupu v platnost] a sdělily Komisi znění svých prováděcích opatření.

Článek 6 stanoví, že tato směrnice vstupuje v platnost dvacet dní po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kteřou se mění směrnice 2006/43/ES, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 a (EU) 2024/1760, pokud jde o některé požadavky na podávání zpráv podniků o udržitelnosti a náležitou péči podniků v oblasti udržitelnosti

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 50 a 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²⁰,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ve sdělení ze dne 11. února 2025 nazvaném „Evropa jednodušší a rychlejší: Sdělení o provádění a zjednodušování“²¹ Evropská komise předložila vizi programu v oblasti provádění a zjednodušování, který přinese rychlá a viditelná zlepšení pro lidi a podniky. Proto nestačí jen postupné kroky, Unie musí k dosažení tohoto cíle jednat odvážně. Na zefektivnění a zjednodušení unijních, vnitrostátních i regionálních pravidel a na účinnějším provádění politik musí spolupracovat Komise, Evropský parlament, Rada, orgány členských států na všech úrovních i zúčastněné strany.
- (2) V souvislosti se závazkem Komise snížit zátěž spojenou s podáváním zpráv a posílit konkurenceschopnost je nezbytné změnit směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES²², 2013/34/EU²³, (EU) 2022/2464²⁴ a (EU) 2024/1760²⁵ a zároveň

²⁰ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

²¹ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 11. února 2025, „Evropa jednodušší a rychlejší: Sdělení o provádění a zjednodušování“, COM(2025) 47 final.

²² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek, o změně směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS a o zrušení směrnice Rady 84/253/EHS (Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2006/43/oj>).

²³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/34/EU ze dne 26. června 2013 o ročních účetních závěrkách, konsolidovaných účetních závěrkách a souvisejících zprávách některých forem podniků, o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES a o zrušení směrnic Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Úř. věst. L 182, 29.6.2013, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/34/oj>).

²⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2464 ze dne 14. prosince 2022, kterou se mění nařízení (EU) č. 537/2014, směrnice 2004/109/ES, směrnice 2006/43/ES a směrnice 2013/34/EU,

zachovat politické cíle Zelené dohody pro Evropu²⁶ a akčního plánu pro udržitelné financování²⁷.

- (3) Ustanovení čl. 26a odst. 1 směrnice 2006/43/ES vyžaduje, aby členské státy zajistily, aby statutární auditoři a auditorské společnosti ověřovali zprávy o udržitelnosti v souladu se standardy pro ověření s omezenou jistotou, jež má Komise přijmout. Ustanovení čl. 26a odst. 3 uvedené směrnice vyžaduje, aby Komise tyto standardy přijala do 1. října 2026. Podniky vyjádřily obavy, pokud jde o práci prováděnou poskytovateli ověření, a poukázaly na potřebu flexibility při řešení konkrétních rizik a kritických problémů zjištěných v oblastech ověřování udržitelnosti. Aby mohla Komise tyto obavy zohlednit, měla by mít při přijímání těchto standardů větší flexibilitu. Komise v každém případě do roku 2026 vydá cílené pokyny pro ověřování, v nichž objasní nezbytné postupy, které mají poskytovatelé ověření provádět v rámci ověřovací zakázky poskytující omezenou jistotu před přijetím standardů prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci.
- (4) Ustanovení čl. 26a odst. 3 druhého pododstavce směrnice 2006/43/ES zmocňuje Komisi, aby do 1. října 2028 přijala v návaznosti na posouzení proveditelnosti standardy pro ověření s přiměřenou jistotou. Aby se zabránilo zvýšení nákladů na ověření pro podniky, měl by být požadavek na přijetí těchto standardů pro ověření s přiměřenou jistotou zrušen.
- (5) Ustanovení čl. 19a odst. 1 směrnice 2013/34/EU vyžaduje, aby velké podniky a malé a střední podniky s cennými papíry přijatými k obchodování na regulovaném trhu EU, s výjimkou mikropodniků, vypracovaly a zveřejnily zprávu o udržitelnosti na individuální úrovni. Aby se snížila zátěž podniků spojená s podáváním zpráv, měla by být povinnost vypracovat a zveřejnit zprávu o udržitelnosti na individuální úrovni omezena na velké podniky s průměrným počtem více než 1 000 zaměstnanců během účetního období. Vzhledem k tomu, že za velké podniky se považují podniky, které překračují dvě ze tří hraničních hodnot uvedených v čl. 3 odst. 4 směrnice 2013/34/EU, znamená to, že požadavkům na podávání zpráv by měly podléhat podniky, které mají během účetního období v průměru více než 1 000 zaměstnanců a buď čistý obrát vyšší než 50 milionů EUR, nebo bilanční sumu vyšší než 25 milionů EUR.
- (6) Je třeba nalézt rovnováhu mezi cíli generování údajů a snížení administrativní zátěže. Pro pochopení přechodu na klimaticky neutrální hospodářství je nezbytné podávání zpráv o udržitelnosti, včetně informací uvedených v článku 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852²⁸, pokud jde o velké podniky s průměrným počtem

pokud jde o podávání zpráv podniků o udržitelnosti (Úř. věst. L 322, 16.12.2022, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2022/2464/oj>).

²⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1760 ze dne 13. června 2024 o náležité péči podniků v oblasti udržitelnosti a o změně směrnice (EU) 2019/1937 a nařízení (EU) 2023/2859 (Úř. věst. L, 2024/1760, 5.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1760/oj>).

²⁶ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 11. prosince 2019, „Zelená dohoda pro Evropu“, COM(2019) 640 final.

²⁷ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropské centrální bance, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 8. března 2018, „Akční plán: Financování udržitelného růstu“, COM(2018) 97 final.

²⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

více než 1 000 zaměstnanců během účetního období. S ohledem na rovnováhu, kterou je třeba nalézt mezi cíli generování údajů a snížení administrativní zátěže, by velké podniky v rámci nové oblasti působnosti podávání zpráv o udržitelnosti, jejichž čistý obrat během účetního období nepřesahuje 450 000 000 EUR, měly mít možnost zveřejňovat informace uvedené v článku 8 nařízení (EU) 2020/852 flexibilnějším způsobem. Komise by měla být zmocněna stanovit pravidla doplňující režim podávání zpráv pro tyto podniky. Mělo by se zejména vyjasnit, že Komise je zmocněna stanovit režim podávání zpráv pro činnosti, které jsou pouze částečně v souladu s taxonomií.

- (7) Ustanovení čl. 1 odst. 3 směrnice 2013/34/EU stanoví, že požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti stanovené v uvedené směrnici se vztahují na úvěrové instituce a pojišťovny, které jsou velkými podniky nebo malými a středními podniky – s výjimkou mikropodniků – s cennými papíry přijatými k obchodování na regulovaném trhu EU, bez ohledu na jejich právní formu. Vzhledem k tomu, že oblast působnosti podávání individuálních zpráv o udržitelnosti by měla být omezena na velké podniky s průměrným počtem více než 1 000 zaměstnanců během účetního období, mělo by se toto omezení oblasti působnosti vztahovat i na úvěrové instituce a pojišťovny.
- (8) Na Evropský nástroj finanční stability (EFSF), zřízený rámcovou dohodou o EFSF, se vztahují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti stanovené ve směrnici 2013/34/EU, ačkoli je vyňat z režimu podávání zpráv o udržitelnosti stanoveného ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES²⁹ v souladu s článkem 8 uvedené směrnice. EFSF je velký podnik zřízený v právní formě uvedené v příloze I směrnice 2013/34/EU, ale má mandát – tj. chránit finanční stabilitu v Unii poskytováním dočasné finanční pomoci členským státům, jejichž měnou je euro –, který se do značné míry podobá mandátu Evropského mechanismu stability (ESM), na který se požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti nevztahují. Aby se s EFSF zacházelo stejně jako s ESM, pokud jde o podávání zpráv o udržitelnosti, a byl zajištěn soulad s režimem výjimek stanoveným směrnicí 2004/109/ES, měl by být EFSF vyňat z režimu podávání zpráv o udržitelnosti, který je stanoven ve směrnici 2013/34/EU.
- (9) Ustanovení čl. 19a odst. 3 směrnice 2013/34/EU vyžaduje, aby podniky vykazovaly informace o vlastní provozní činnosti a o svém hodnotovém řetězci. Je nezbytné snížit zátěž spojenou s podáváním zpráv pro podniky v hodnotovém řetězci, které nejsou povinny podávat zprávy o udržitelnosti. Podnik podávající zprávu pro účely podávání zpráv o udržitelnosti na individuální nebo konsolidované úrovni, jak vyžaduje směrnice 2013/34/EU, a aniž jsou dotčeny požadavky Unie na provádění postupu náležité péče, by proto neměl požadovat od podniků v jeho hodnotovém řetězci, které jsou usazeny v Unii nebo mimo ni a mají během účetního období v průměru nejvýše 1 000 zaměstnanců, jakékoli informace, které přesahují rámec informací stanovených ve standardech určených pro dobrovolné použití podniky, které nejsou povinny podávat zprávy o udržitelnosti. Podnik podávající zprávu by však měl mít možnost shromažďovat od těchto podniků v jeho hodnotovém řetězci jakékoli dodatečné informace o udržitelnosti, které si podniky v dotčeném odvětví běžně vyměňují. Podniky, které podávají zprávy o svém hodnotovém řetězci v souladu s těmito omezeními, by se měly považovat za podniky, které dodržují povinnost podávat zprávy o své udržitelnosti. Poskytovatelé ověření by měli při vypracovávání vyjádření

²⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, a o změně směrnice 2001/34/ES (Úř. věst. L 39, 31.12.2004, s. 38, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2004/109/oj>).

závěru o ověření respektovat povinnost podniků nepožadovat od podniků v jejich hodnotovém řetězci, které mají během účetního období v průměru nejvýše 1 000 zaměstnanců, jakékoli informace, které přesahují rámec informací stanovených ve standardech určených pro dobrovolné použití podniky, které nejsou povinny podávat zprávy o udržitelnosti. Za tímto účelem by měla být Komise zmocněna k přijetí aktu v přenesené pravomoci, kterým stanoví standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití podniky, které nejsou povinny podávat zprávy o udržitelnosti. Tyto standardy by měly být přiměřené a relevantní z hlediska kapacit a charakteristik těchto podniků a rozsahu a složitosti jejich činností. Je-li to možné, měly by tyto standardy rovněž specifikovat strukturu, která se má použít pro prezentaci těchto informací.

- (10) Ustanovení čl. 29c odst. 1 směrnice 2013/34/EU umožňuje malým a středním podnikům s cennými papíry přijatými k obchodování na regulovaném trhu EU, malým a nepříliš složitým institucím a kaptivním pojišťovnám a zajišťovnám, aby podávaly zprávy o udržitelnosti v souladu s omezeným souborem standardů, které má Komise přijmout. Vzhledem k tomu, že malé a střední podniky s cennými papíry přijatými k obchodování na regulovaném trhu EU by měly být z podávání zpráv o udržitelnosti vyňaty, zmocnění Komise k přijetí aktů v přenesené pravomoci za účelem stanovení standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti pro tyto malé a střední podniky by mělo být zrušeno.
- (11) Podle čl. 19a odst. 7 směrnice 2013/34/EU se mohou malé a střední podniky s cennými papíry přijatými k obchodování na regulovaném trhu EU rozhodnout, že neposkytnou zprávu o udržitelnosti během prvních dvou let použitelnosti požadavků na podávání těchto zpráv. Vzhledem k tomu, že malé a střední podniky by měly být z podávání zpráv o udržitelnosti vyňaty, ustanovení umožňující tuto dvouletou výjimku by mělo být zrušeno.
- (12) Ustanovení čl. 29a odst. 1 směrnice 2013/34/EU vyžaduje, aby mateřské podniky velkých skupin vypracovaly a zveřejnily zprávu o udržitelnosti na konsolidované úrovni. Aby se snížila zátěž těchto mateřských podniků spojená s podáváním zpráv, měla by být působnost této povinnosti omezena na mateřské podniky velkých skupin, které mají na konsolidovaném základě v průměru více než 1 000 zaměstnanců během účetního období.
- (13) Ustanovení čl. 29b odst. 1 třetího pododstavce směrnice 2013/34/EU zmocňuje Komisi k přijetí odvětvových standardů pro podávání zpráv prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci, přičemž první soubor těchto standardů má být přijat do 30. června 2026. Aby se zabránilo zvýšení počtu předepsaných datových bodů, které by podniky měly vykazovat, mělo by být toto zmocnění zrušeno.
- (14) Ustanovení čl. 29b odst. 4 směrnice 2013/34/EU vyžaduje, aby standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti nestanovily zveřejňování informací, které by po podnicích vyžadovaly, aby od malých a středních podniků v jejich hodnotovém řetězci získaly jakékoli informace, které přesahují rámec informací, jež mají být zveřejněny podle standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky s cennými papíry přijatými k obchodování na regulovaném trhu EU. Vzhledem k tomu, že malé a střední podniky s cennými papíry přijatými k obchodování na regulovaném trhu EU by měly být z podávání zpráv o udržitelnosti vyňaty, a s cílem snížit zátěž spojenou s podáváním zpráv v případě podniků v hodnotovém řetězci, které nejsou povinny podávat zprávy o udržitelnosti, by standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti neměly stanovit zveřejňování informací, které by po podnicích vyžadovaly, aby od podniků v jejich hodnotovém řetězci, které mají během účetního

období v průměru nejvýše 1 000 zaměstnanců, získaly jakékoli informace, které přesahují rámec informací, jež mají být zveřejněny podle standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití podniky, které nejsou povinny podávat zprávy o udržitelnosti.

- (15) Článek 29d směrnice 2013/34/EU vyžaduje, aby podniky, na něž se vztahují požadavky článků 19a a 29a uvedené směrnice, sestavovaly svou zprávu vedení podniku nebo případně konsolidovanou zprávu vedení podniku v elektronickém formátu pro podávání zpráv specifikovaném v článku 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815³⁰ a aby značkovaly své zprávy o udržitelnosti, včetně informací povinně zveřejňovaných podle článku 8 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852³¹, v souladu s elektronickým formátem pro podávání zpráv, který se stanoví v uvedeném nařízení v přenesené pravomoci. V zájmu zajištění jasnosti pro podniky by mělo být stanoveno, že dokud nebudou prostřednictvím nařízení v přenesené pravomoci tato pravidla pro značkování zpráv o udržitelnosti přijata, neměly by mít podniky povinnost své zprávy o udržitelnosti značkovat.
- (16) Ustanovení čl. 33 odst. 1 směrnice 2013/34/EU stanoví, že členové správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku mají kolektivní povinnost zajistit, aby byly v souladu s požadavky uvedené směrnice sestaveny a zveřejněny určité dokumenty. Aby byla podnikům poskytnuta flexibilita a snížila se jejich zátěž spojená s podáváním zpráv, mělo by být upřesněno, že kolektivní povinnost členů správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku za dodržování požadavků článku 29d uvedené směrnice, pokud jde o digitalizaci zprávy vedení podniku, je omezena na zveřejnění této zprávy v jednotném elektronickém formátu, včetně označování zprávy o udržitelnosti v ní obsažené.
- (17) Podle čl. 40a odst. 1 čtvrtého a pátého pododstavce směrnice 2013/34/EU má dceřiný podnik, který se nachází v Unii, podniku ze třetí země, který v Unii dosáhl čistého obrátu přesahujícího 150 milionů EUR, nebo pokud takový dceřiný podnik neexistuje, pobočka v Unii, která dosáhla čistého obrátu přesahujícího 40 milionů EUR, zveřejnit a zpřístupnit informace o udržitelnosti na úrovni skupiny mateřského podniku ze třetí země. Aby bylo dosaženo užšího souladu s kritérii používanými k vymezení podniků, které spadají do oblasti působnosti směrnice (EU) 2024/1760, měla by být prahová hodnota čistého obrátu pro podnik ze třetí země zvýšena ze 150 000 000 EUR na 450 000 000 EUR. Z důvodu konzistentnosti a snížení zátěže by měla být upravena velikost dceřiného podniku a pobočky, které mají spadat do oblasti působnosti článku 40a. Velikost dceřiného podniku by měla odpovídat velikosti velkého podniku, přičemž hraniční hodnota čistého obrátu pobočky by se měla zvýšit ze 40 000 000 EUR na 50 000 000 EUR, aby bylo dosaženo souladu s prahovou hodnotou čistého obrátu pro velké podniky.
- (18) V čl. 5 odst. 2 prvním pododstavci směrnice (EU) 2022/2464 jsou stanovena data, od nichž mají členské státy uplatňovat požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti stanovené ve směrnici 2013/34/EU, přičemž tato data se liší v závislosti na velikosti dotčeného podniku. Vzhledem k tomu, že oblast působnosti požadavků na podávání

³⁰ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2018/815 ze dne 17. prosince 2018, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokud jde o regulační technické normy specifikace jednotného elektronického formátu pro podávání zpráv (Úř. věst. L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).

³¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/852 ze dne 18. června 2020 o zřízení rámce pro usnadnění udržitelných investic a o změně nařízení (EU) 2019/2088 (Úř. věst. L 198, 22.6.2020, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>).

individuálních zpráv o udržitelnosti by měla být omezena tak, aby zahrnovala pouze velké podniky s průměrným počtem více než 1 000 zaměstnanců během účetního období, a že by měla být odpovídajícím způsobem omezena oblast působnosti požadavků na podávání konsolidovaných zpráv o udržitelnosti, měla by být upravena kritéria pro určení dat použitelnosti a odstraněn odkaz na malé a střední podniky s cennými papíry přijatými k obchodování na regulovaném trhu EU.

- (19) V čl. 5 odst. 2 třetím pododstavci směrnice (EU) 2022/2464 jsou stanovena data, od nichž mají členské státy uplatňovat požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti stanovené ve směrnici 2004/109/EU, přičemž tato data se liší v závislosti na velikosti dotčeného emitenta. Vzhledem k tomu, že oblast působnosti požadavků na podávání individuálních zpráv o udržitelnosti by měla být omezena tak, aby zahrnovala pouze velké podniky s průměrným počtem více než 1 000 zaměstnanců během účetního období, a že by měla být odpovídajícím způsobem omezena oblast působnosti požadavků na podávání konsolidovaných zpráv o udržitelnosti, měla by být upravena kritéria pro určení dat použitelnosti a zrušen odkaz na malé a střední podniky.
- (20) Ustanovení čl. 4 odst. 1 směrnice (EU) 2024/1760 zakazuje členským státům, aby do svého vnitrostátního práva zavedly ustanovení v oblasti, na kterou se vztahuje uvedená směrnice, kterými se stanoví povinnosti náležité péče v oblasti lidských práv a životního prostředí, jež se odchyľují od povinností stanovených v čl. 8 odst. 1 a 2 a čl. 10 odst. 1 uvedené směrnice. Aby se zajistilo, aby členské státy nepřekročily rámec uvedené směrnice, a zabránilo se vytvoření roztržitého regulačního prostředí, které by vedlo k právní nejistotě a zbytečné zátěži, měla by být ustanovení směrnice (EU) 2024/1760 týkající se plné harmonizace rozšířena na další ustanovení, která upravují hlavní aspekty procesu náležité péče. To zahrnuje zejména povinnost identifikace, povinnost řešit nepříznivé dopady, které byly nebo měly být identifikovány, povinnost spolupracovat v určitých případech se zúčastněnými stranami a povinnost stanovit postup při podávání stížností a mechanismus oznamování. Členské státy by zároveň měly mít možnost zavést přísnější nebo konkrétnější ustanovení týkající se jiných aspektů, včetně řešení vznikajících rizik spojených s novými výrobky nebo službami.
- (21) Článek 5 směrnice (EU) 2024/1760 ukládá členským státům povinnost zajistit, aby velké společnosti nad určitou velikost uplatňovaly náležitou péči v oblasti lidských práv a životního prostředí založenou na rizicích. Aby se snížila zátěž společností, které musí tuto povinnost dodržovat, měla by být požadovaná náležitá péče obecně omezena na vlastní provoz společnosti, provoz jejích dceřiných společností a jejích přímých obchodních partnerů („úroveň 1“). Pokud tedy jde o obchodní vztahy, měly by být společnosti poté, co zmapovaly své řetězce činností, povinny provádět hloubková posouzení pouze v souvislosti s přímými obchodními partnery. Společnosti by však měly jít nad rámec svých přímých obchodních vztahů, pokud mají věrohodné informace, jež naznačují nepříznivý dopad na úrovni nepřímého obchodního partnera. Věrohodnými informacemi se rozumí informace objektivní povahy, které společnosti umožňují dospět k závěru, že existuje přiměřená pravděpodobnost, že tyto informace jsou pravdivé. Tak tomu může být v případě, kdy dotčená společnost obdržela stížnost nebo má k dispozici informace – například prostřednictvím důvěryhodných zpráv sdělovacích prostředků nebo nevládních organizací, zpráv o nedávných incidentech nebo na základě opakujících se problémů na určitých místech – o pravděpodobných nebo skutečných škodlivých činnostech na úrovni nepřímého obchodního partnera. Pokud má společnost takové informace, měla by provést hloubkové posouzení. Společnosti by rovněž měly provádět hloubková posouzení, pokud jde o nepříznivé dopady, které vznikají nad rámec jejich přímého obchodního partnera, pokud struktura

daného obchodního vztahu postrádá ekonomické opodstatnění a naznačuje, že byla zvolena s cílem odstranit z oblasti působnosti společnosti jinak přímého dodavatele se škodlivými činnostmi. Pokud hloubkové posouzení potvrdí pravděpodobnost nebo existenci nepříznivého dopadu, mělo by se mít za to, že tento dopad byl identifikován. Společnosti by se kromě toho měly snažit zajistit, aby jejich kodex chování – který je součástí jejich politiky náležité péče a stanoví očekávání, pokud jde o způsob ochrany lidských práv, včetně pracovních práv, a životního prostředí v rámci obchodních operací – byl dodržován v celém řetězci činností v souladu se vzájemně navazujícími smlouvami a podporou malých a středních podniků.

- (22) Aby se omezil účinek přenosu zátěže na malé a střední podniky a malé podniky se střední tržní kapitalizací, pokud jde o mapování hodnotového řetězce za účelem identifikace nepříznivých dopadů, měly by velké společnosti omezit žádosti o informace na informace uvedené ve standardech pro dobrovolné použití podle článku 29a směrnice (EU) 2013/34/EU, pokud k provedení mapování nepotřebují dodatečné informace a tyto informace nemohou získat jiným přiměřeným způsobem.
- (23) Společnosti se mohou ocitnout v situacích, kdy jejich výroba do značné míry závisí na vstupech od jednoho nebo více konkrétních dodavatelů. Pokud jsou obchodní operace takového dodavatele zároveň spojeny se závažnými nepříznivými dopady, jako jsou dětská práce nebo významné škody na životním prostředí, a společnost k řešení těchto dopadů neúspěšně vyčerpala všechna opatření náležité péče, měla by tato společnost v krajním případě pozastavit daný obchodní vztah a současně dále spolupracovat s dodavatelem na řešení, přičemž by měla v rámci možností využívat jakéhokoli zvýšení vlivu, které z pozastavení vyplývá.
- (24) Aby se snížila zátěž společností a zvýšila přiměřenost zapojení zúčastněných stran, měly by společnosti mít povinnost spolupracovat pouze s pracovníky, jejich zástupci včetně odborů a fyzickými osobami a komunitami, jejichž práva nebo zájmy jsou nebo by mohly být přímo dotčeny výrobky, službami a provozem společnosti, jejich dceřiných společností a obchodních partnerů, a pokud existuje spojení s konkrétní fází prováděného procesu náležité péče. To zahrnuje fyzické osoby nebo komunity v sousedství závodů provozovaných obchodními partnery, jestliže jsou přímo zasaženy znečištěním, nebo původní obyvatelé, jejichž právo na půdu nebo zdroje je přímo ovlivněno tím, jak obchodní partner nabývá, rozvíjí nebo jinak využívá půdu, lesy nebo vody. Zapojení zúčastněných stran by navíc mělo být vyžadováno pouze u některých částí procesu náležité péče, zejména ve fázi identifikace, pro účely vypracování (rozšířených) plánů opatření a při navrhování nápravných opatření.
- (25) Aby se snížila administrativní zátěž společností, měla by se lhůta Komise pro přijetí obecných pokynů pro náležitou péči posunout na 26. července 2026. Současně s tím by se datum použitelnosti směrnice (EU) 2024/1760 pro první skupinu společností mělo v souladu se směrnicí (EU) XXX/XXX³² odložit na 26. července 2028. Tento dvouletý interval by měl společnostem poskytnout dostatek času na to, aby při provádění opatření náležité péče zohlednily praktické pokyny a osvědčené postupy obsažené v pokynech Komise.
- (26) Aby bylo zajištěno lepší sladění směrnice (EU) 2024/1760 s režimem podávání zpráv o udržitelnosti stanoveným ve směrnici (EU) 2022/2464, měl by být požadavek na účinné zavedení transformačního plánu pro zmírňování změny klimatu nahrazen vyjasněním, že povinnost společností přijmout transformační plán zahrnuje popis

³² Směrnice (EU) 2025/XX ze dne

plánovaných a přijatých prováděcích opatření. Povinnost přijmout plán a jeho původní a aktualizovanou koncepci nadále podléhá správnímu dohledu.

- (27) Ustanovení čl. 27 odst. 1 směrnice (EU) 2024/1760 vyžaduje, aby členské státy stanovily sankce, které musí být „účinné, přiměřené a odrazující“. Ustanovení čl. 27 odst. 2 uvedené směrnice vyžaduje, aby členské státy při rozhodování o tom, zda uložit sankce, a – jsou-li uloženy – případném určování jejich povahy a odpovídající úrovně náležitě zohlednily řadu faktorů, které určují závažnost porušení předpisů a polehčující nebo přitěžující okolnosti. Ustanovení čl. 27 odst. 4 uvedené směrnice vyžaduje, aby členské státy při ukládání peněžitých sankcí vycházely z čistého celosvětového obratu dotčené společnosti. Vzhledem k tomu, že členské státy již musí zohlednit řadu faktorů stanovených v čl. 27 odst. 2 uvedené směrnice, je však požadavek, aby peněžitě sankce vycházely z čistého celosvětového obratu dotčené společnosti, nadbytečný. V zájmu zajištění rovných podmínek v celé Unii by členským státům mělo být zakázáno, aby ve svém vnitrostátním právu zavedly strop nebo horní limit pro peněžitě sankce uložené společností spadajícím do jejich jurisdikce, které by orgánům dohledu bránily v ukládání sankcí v souladu s faktory stanovenými v čl. 27 odst. 2. Komise by kromě toho za účelem harmonizace postupů prosazování práva v celé Unii měla ve spolupráci s členskými státy vypracovat pokyny, které orgánům dohledu pomohou při určování výše sankcí.
- (28) V zájmu omezení možných rizik soudních sporů souvisejících s harmonizovaným režimem občanskoprávní odpovědnosti podle směrnice (EU) 2024/1760 by měl být zrušen zvláštní celounijní režim odpovědnosti, který je v současné době stanoven v čl. 29 odst. 1 uvedené směrnice. Zároveň by členské státy měly mít v rámci mezinárodního práva i práva Unie povinnost zajistit, aby oběti nepříznivých dopadů měly účinný přístup ke spravedlnosti, a zaručit jejich právo na účinnou právní ochranu, jak je zakotveno v čl. 2 odst. 3 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, článku 8 Všeobecné deklarace lidských práv, čl. 9 odst. 3 Úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí (Aarhuská úmluva) a článku 47 Listiny základních práv EU. Členské státy by proto měly zajistit, aby v případě, že je společnost shledána odpovědnou za nedodržení požadavků náležité péče stanovených ve směrnici (EU) 2024/1760 a toto nedodržení požadavků způsobilo škodu, měly oběti možnost získat odškodnění v plné výši, které by mělo být poskytnuto v souladu se zásadami účinnosti a rovnocennosti, přičemž zajištění rovnováhy prostřednictvím záruk by mělo zabránit nadměrnému odškodnění. Vzhledem k rozdílným pravidlům a tradicím, které existují na vnitrostátní úrovni, pokud jde o povolování zástupných žalob, by zvláštní požadavek stanovený v tomto ohledu ve směrnici (EU) 2024/1760 měl být zrušen. Zrušením tohoto požadavku není dotčeno jakékoli ustanovení platných vnitrostátních právních předpisů, které umožňuje odborové organizaci, nevládní organizaci na ochranu lidských práv nebo životního prostředí, jiné nevládní organizaci nebo vnitrostátní instituci na ochranu lidských práv podat žalobu k vymáhání práv údajně poškozené strany nebo podpořit takovou žalobu podanou přímo touto stranou. Kromě toho by měl být ze stejného důvodu zrušen požadavek, aby členské státy zajistily, aby pravidla odpovědnosti byla povinně uplatňována v případech, kdy právem rozhodným pro nároky za tímto účelem není vnitrostátní právo členského státu. Zrušením tohoto požadavku není omezena možnost členských států stanovit, že ustanovení vnitrostátních právních předpisů, kterými se provádí článek 29 směrnice (EU) 2024/1760, jsou povinně uplatňována v souladu s článkem 16 nařízení (ES) č. 864/2007 v případech, kdy právem rozhodným pro nároky za tímto účelem není vnitrostátní právo členského státu.

- (29) Ustanovení čl. 36 odst. 1 směrnice (EU) 2024/1760 vyžaduje, aby Komise nejpozději do 26. července 2026 předložila Evropskému parlamentu a Radě zprávu o nutnosti stanovit další požadavky náležité péče v oblasti udržitelnosti přizpůsobené regulovaným finančním podnikům, pokud jde o poskytování finančních služeb a investičních činností, a o variantách takovýchto požadavků náležité péče a jejich dopadech. Jelikož toto ustanovení o přezkumu neponechává čas na zohlednění zkušeností s nově zavedeným obecným rámcem náležité péče, mělo by být zrušeno.
- (30) Jelikož cílů této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich může z důvodu rozsahu či účinků činnosti být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (31) Směrnice 2006/43/ES, směrnice 2013/34/EU, směrnice (EU) 2022/2464 a směrnice (EU) 2024/1760 by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2006/43/ES

Směrnice 2006/43/ES se mění takto:

- 1) v článku 26a se odstavce 3 nahrazuje tímto:

„3. Komise je zmocněna přijmout akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 48a za účelem doplnění této směrnice o standardy pro ověření s omezenou jistotou, které stanoví postupy, které auditor či auditoři a auditorská společnost či společnost uplatňují k vyvození svých závěrů týkajících se ověření zpráv o udržitelnosti, včetně plánování, posouzení rizik a reakce na rizika, a druhu závěrů, které mají být zahrnuty do zprávy o ověření zprávy o udržitelnosti nebo případně do zprávy auditora.

Komise může standardy pro ověření uvedené v prvním pododstavci přijmout pouze tehdy, pokud:

- a) byly vypracovány patřičným, náležitým a transparentním způsobem pod veřejným dohledem;
- b) přispívají k vysoké úrovni důvěryhodnosti a kvality ročních nebo konsolidovaných zpráv o udržitelnosti a
- c) odpovídají veřejnému zájmu Unie.“;

- 2) v čl. 48a odst. 2 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle čl. 26a odst. 3 je svěřena Komisi na dobu neurčitou.“

Článek 2

Změny směrnice 2013/34/EU

Směrnice 2013/34/EU se mění takto:

1) článek 1 se mění takto:

a) v odstavci 3 se návětí nahrazuje tímto:

„Koordinační opatření stanovená v člancích 19a, 19b, 29a, 29aa, 29d, 30 a 33, v čl. 34 odst. 1 druhém pododstavci písm. aa), čl. 34 odst. 2 a 3 a v článku 51 této směrnice se použijí také na právní a správní předpisy členských států, které se vztahují na níže uvedené podniky bez ohledu na jejich právní formu, jsou-li velkými podniky, které k rozvahovému dni překračují průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Koordinační opatření stanovená v člancích 19a, 29a a 29d se nevztahují na Evropský nástroj finanční stability (EFSF), zřízený rámcovou dohodou o EFSF, ani na finanční produkty uvedené v čl. 2 bodě 12 písm. b) a f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088*.

* Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/2088 ze dne 27. listopadu 2019 o zveřejňování informací souvisejících s udržitelností v odvětví finančních služeb (Úř. věst. L 317, 9.12.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>).“;

2) článek 19a se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Velké podniky, které k rozvahovému dni překračují průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období, zahrnou do zprávy vedení podniku informace potřebné k pochopení dopadů podniku na otázky udržitelnosti a informace potřebné k pochopení toho, jak otázky udržitelnosti ovlivňují vývoj podniku, jeho výkonnost a postavení.“;

b) odstavec 3 se mění takto:

i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„V příslušných případech obsahují informace uvedené v odstavcích 1 a 2 informace o vlastní provozní činnosti podniku a o jeho hodnotovém řetězci, včetně jeho produktů a služeb, obchodních vztahů a dodavatelského řetězce. Členské státy zajistí, aby podniky pro účely podávání zpráv o udržitelnosti, jak vyžaduje tato směrnice, nepožadovaly od podniků v jejich hodnotovém řetězci, které k rozvahovému dni nepřekračují průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období, jakékoli informace, které přesahují rámec informací stanovených ve standardech pro dobrovolné použití uvedených v článku 29ca, s výjimkou dodatečných informací o udržitelnosti, které si podniky v dotčeném odvětví běžně vyměňují. Podniky, které vykazují nezbytné informace o hodnotovém řetězci, aniž by vykazaly jakékoli informace od podniků v jejich hodnotovém řetězci, které k rozvahovému dni nepřekračují průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období, jež přesahují rámec informací stanovených ve standardech pro dobrovolné použití uvedených v článku 29ca, s výjimkou dodatečných informací o udržitelnosti, které si podniky v dotčeném odvětví běžně

vyměňují, se považují za podniky, které splnily povinnost vykazovat informace o hodnotovém řetězci stanovenou v tomto odstavci.“;

ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Prvním pododstavcem nejsou dotčeny požadavky Unie, které podnikům ukládají povinnost provádět postup náležité péče.“;

c) odstavce 6 a 7 se zrušují;

3) vkládá se nový článek 19b, který zní:

„Článek 19b

Nepovinné podávání zpráv podle taxonomie pro některé podniky

1. Členské státy zajistí, aby odchýlně od článku 8 nařízení (EU) 2020/852 podniky uvedené v čl. 19a odst. 1 této směrnice, které k rozvahovému dni nepřekračují čistý obrat 450 000 000 EUR během účetního období, uplatňovaly odstavce 2, 3 a 4 tohoto článku.

2. Podnik uvedený v odstavci 1, který tvrdí, že jeho činnosti souvisejí s hospodářskými činnostmi, které se podle článků 3 a 9 nařízení (EU) 2020/852 kvalifikují jako environmentálně udržitelné, nebo s hospodářskými činnostmi, které splňují pouze určité požadavky uvedených ustanovení, zahrne do své zprávy vedení podniku informace o tom, jak a do jaké míry jeho činnosti souvisejí s uvedenými hospodářskými činnostmi.

3. Nefinanční podnik, který tvrdí, že jeho činnosti souvisejí s hospodářskými činnostmi, které se podle článků 3 a 9 nařízení (EU) 2020/852 kvalifikují jako environmentálně udržitelné, zveřejní zejména tyto ukazatele:

- a) podíl jeho obratu plynoucí z produktů nebo služeb souvisejících s hospodářskými činnostmi, které se podle článků 3 a 9 uvedeného nařízení kvalifikují jako environmentálně udržitelné;
- b) podíl jeho kapitálových výdajů týkající se aktiv nebo procesů souvisejících s hospodářskými činnostmi, které se podle článků 3 a 9 uvedeného nařízení kvalifikují jako environmentálně udržitelné.

Nefinanční podnik, který zveřejňuje ukazatele uvedené v prvním pododstavci, může zveřejnit podíl svých provozních výdajů týkající se aktiv nebo procesů souvisejících s hospodářskými činnostmi, které se podle článků 3 a 9 nařízení (EU) 2020/852 kvalifikují jako environmentálně udržitelné.

4. Nefinanční podnik, který tvrdí, že jeho činnosti souvisejí s hospodářskými činnostmi, které splňují pouze určité požadavky článku 3 nařízení (EU) 2020/852, zveřejní zejména tyto ukazatele:

- a) podíl jeho obratu plynoucí z produktů nebo služeb souvisejících s hospodářskými činnostmi, které splňují pouze určité požadavky článku 3 uvedeného nařízení;
- b) podíl jeho kapitálových výdajů týkající se aktiv nebo procesů souvisejících s hospodářskými činnostmi, které splňují pouze určité požadavky článku 3 uvedeného nařízení.

Nefinanční podnik, který zveřejňuje ukazatele uvedené v prvním pododstavci, může zveřejnit podíl svých provozních výdajů týkající se aktiv nebo procesů souvisejících s hospodářskými činnostmi, které splňují pouze určité požadavky článku 3 nařízení (EU) 2020/852.

5. Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 této směrnice, kterým doplní odstavce 1, 2, 3 a 4 tohoto článku s cílem upřesnit obsah a prezentaci informací, které se mají zveřejňovat podle uvedených odstavců, včetně obsahu informací týkajících se hospodářských činností, které splňují pouze určitá kritéria stanovená v článku 3 nařízení (EU) 2020/852, a metodiky, která má být použita pro jejich dodržování, přičemž zohlední specifika finančních i nefinančních podniků a technická screeningová kritéria stanovená podle uvedeného nařízení.“;

4) článek 29a se mění takto:

a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Mateřské podniky velké skupiny, která k rozvahovému dni překračuje na konsolidovaném základě průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období, zahrnou do konsolidované zprávy vedení podniku informace nezbytné pro pochopení dopadů skupiny na otázky udržitelnosti a informace nezbytné pro pochopení toho, jak otázky udržitelnosti ovlivňují vývoj skupiny, její výkonnost a postavení.“;

b) odstavec 3 se mění takto:

i) první pododstavec se nahrazuje tímto:

„V příslušných případech obsahují informace uvedené v odstavcích 1 a 2 informace o vlastní provozní činnosti skupiny a o jejím hodnotovém řetězci, včetně jejích produktů a služeb, obchodních vztahů a dodavatelského řetězce. Členské státy zajistí, aby podniky pro účely podávání zpráv o udržitelnosti, jak vyžaduje tato směrnice, nepožadovaly od podniků v jejich hodnotovém řetězci, které k rozvahovému dni nepřekračují průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období, jakékoli informace, které přesahují rámec informací stanovených ve standardech pro dobrovolné použití uvedených v článku 29ca, s výjimkou dodatečných informací o udržitelnosti, které si podniky v dotčeném odvětví běžně vyměňují. Podniky, které vykazují nezbytné informace o hodnotovém řetězci, aniž by vykazaly jakékoli informace od podniků v jejich hodnotovém řetězci, které k rozvahovému dni nepřekračují průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období, jež přesahují rámec informací stanovených ve standardech pro dobrovolné použití uvedených v článku 29ca, s výjimkou dodatečných informací o udržitelnosti, které si podniky v dotčeném odvětví běžně vyměňují, se považují za podniky, které splnily povinnost vykazovat informace o hodnotovém řetězci stanovenou v tomto odstavci.“;

ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Prvním pododstavcem nejsou dotčeny požadavky Unie, které podnikům ukládají povinnost provádět postup náležité péče.“;

5) vkládá se nový článek 29aa, který zní:

Nepovinné podávání zpráv podle taxonomie pro některé mateřské podniky

1. Členské státy zajistí, aby odchýlně od článku 8 nařízení (EU) 2020/852 mateřské podniky uvedené v čl. 29a odst. 1 této směrnice, které k rozvahovému dni nepřekračují na konsolidovaném základě čistý obrát 450 000 000 EUR během účetního období, uplatňovaly odstavce 2, 3 a 4 tohoto článku.

2. Mateřský podnik uvedený v odstavci 1, který tvrdí, že jeho činnosti souvisejí s hospodářskými činnostmi, které se podle článků 3 a 9 nařízení (EU) 2020/852 kvalifikují jako environmentálně udržitelné, nebo s hospodářskými činnostmi, které splňují pouze určité požadavky uvedených ustanovení, zahrne do své zprávy vedení podniku informace o tom, jak a do jaké míry jeho činnosti souvisejí s uvedenými hospodářskými činnostmi.

3. Nefinanční mateřský podnik, který tvrdí, že jeho činnosti souvisejí s hospodářskými činnostmi, které se podle článků 3 a 9 nařízení (EU) 2020/852 kvalifikují jako environmentálně udržitelné, zveřejní zejména tyto ukazatele:

- a) podíl jeho obrátu plynoucí z produktů nebo služeb souvisejících s hospodářskými činnostmi, které se podle článků 3 a 9 uvedeného nařízení kvalifikují jako environmentálně udržitelné;
- b) podíl jeho kapitálových výdajů týkající se aktiv nebo procesů souvisejících s hospodářskými činnostmi, které se podle článků 3 a 9 uvedeného nařízení kvalifikují jako environmentálně udržitelné.

Nefinanční mateřský podnik, který zveřejňuje ukazatele uvedené v prvním pododstavci, může zveřejnit podíl svých provozních výdajů týkající se aktiv nebo procesů souvisejících s hospodářskými činnostmi, které se podle článků 3 a 9 uvedeného nařízení kvalifikují jako environmentálně udržitelné.

4. Nefinanční mateřský podnik, který tvrdí, že jeho činnosti souvisejí s hospodářskými činnostmi, které splňují pouze určité požadavky článku 3 nařízení (EU) 2020/852, zveřejní zejména tyto ukazatele:

- a) podíl jeho obrátu plynoucí z produktů nebo služeb souvisejících s hospodářskými činnostmi, které splňují pouze určité požadavky článku 3 uvedeného nařízení;
- b) podíl jeho kapitálových výdajů týkající se aktiv nebo procesů souvisejících s hospodářskými činnostmi, které splňují pouze určité požadavky článku 3 uvedeného nařízení.

Nefinanční mateřský podnik, který zveřejňuje ukazatele uvedené v prvním pododstavci, může zveřejnit podíl svých provozních výdajů týkající se aktiv nebo procesů souvisejících s hospodářskými činnostmi, které splňují pouze určité požadavky článku 3 uvedeného nařízení.

5. Komise přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49 této směrnice, kterým doplní odstavce 1, 2, 3 a 4 tohoto článku s cílem upřesnit obsah a prezentaci informací, které se mají zveřejňovat podle uvedených odstavců, včetně obsahu informací týkajících se hospodářských činností, které splňují pouze určitá kritéria stanovená v článku 3 nařízení (EU) 2020/852, a metodiky, která má být použita pro jejich dodržování, přičemž zohlední specifika finančních i nefinančních podniků a technická screeningová kritéria stanovená podle uvedeného nařízení.“;

- 6) článek 29b se mění takto:
- a) v odstavci 1 se třetí a čtvrtý pododstavec zrušují;
 - b) v odst. 4 prvním pododstavci se poslední věta nahrazuje tímto:
„Standards pro podávání zpráv o udržitelnosti nestanoví zveřejňování informací, které by po podnicích vyžadovaly, aby od podniků v jejich hodnotovém řetězci, které k rozvahovému dni nepřekračují průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období, získaly jakékoli informace, které přesahují rámec informací, jež mají být zveřejněny podle standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití uvedených v článku 29ca.“;
- 7) článek 29c se zrušuje;
- 8) vkládá se nový článek 29ca, který zní:

„Článek 29ca

Standards pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití

1. Aby se usnadnilo dobrovolné podávání zpráv o udržitelnosti jinými podniky, než které jsou uvedeny v čl. 19a odst. 1 a čl. 29a odst. 1, přijme Komise do [4 měsíců po vstupu této směrnice v platnost] akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 49, kterým doplní tuto směrnici s cílem stanovit standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti pro dobrovolné použití těmito podniky.
 2. Standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedené v odstavci 1 jsou přiměřené a relevantní z hlediska kapacit a charakteristik podniků, pro něž jsou určeny, a z hlediska rozsahu a složitosti jejich činností. V maximálním možném rozsahu upřesňují rovněž strukturu, která se má použít pro prezentaci těchto informací o udržitelnosti.“;
- 9) článek 29d se nahrazuje tímto:

„Článek 29d

Jednotný elektronický formát pro podávání zpráv

1. Podniky, na něž se vztahují požadavky článku 19a této směrnice, sestavují svou zprávu vedení podniku v elektronickém formátu pro podávání zpráv specifikovaném v článku 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815* a značují své zprávy o udržitelnosti, včetně informací povinně zveřejňovaných podle článku 8 nařízení (EU) 2020/852, v souladu s elektronickým formátem pro podávání zpráv, který se stanoví v daném nařízení v přenesené pravomoci. Dokud nebudou prostřednictvím uvedeného nařízení v přenesené pravomoci tato pravidla pro značkování přijata, nemusí podniky své zprávy o udržitelnosti značkovat.
2. Mateřské podniky, na něž se vztahují požadavky článku 29a, sestavují svou konsolidovanou zprávu vedení podniku v elektronickém formátu pro podávání zpráv specifikovaném v článku 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815 a značují své zprávy o udržitelnosti, včetně informací povinně zveřejňovaných podle článku 8 nařízení (EU) 2020/852, v souladu s elektronickým formátem pro podávání zpráv, který se stanoví v daném nařízení v přenesené pravomoci. Dokud nebudou prostřednictvím uvedeného nařízení v přenesené pravomoci tato pravidla

pro značkování přijata, nemusí mateřské podniky své zprávy o udržitelnosti značkovat.

* Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815 ze dne 17. prosince 2018, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES, pokud jde o regulační technické normy specifikace jednotného elektronického formátu pro podávání zpráv (Úř. věst. L 143, 29.5.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2019/815/oj).“;

10) v článku 33 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby členové správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku jednající v mezích pravomocí, které jim svěřuje vnitrostátní právo, měli kolektivní povinnost zajistit, aby v souladu s požadavky této směrnice a v příslušných případech s mezinárodními účetními standardy přijatými podle nařízení (ES) č. 1606/2002, s nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2019/815, se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti uvedenými v článku 29b této směrnice a s požadavky uvedenými v článku 29d této směrnice byly sestaveny a zveřejněny tyto dokumenty:

- a) roční účetní závěrka, zpráva vedení podniku a výkaz o správě a řízení podniku, pokud jsou předkládány samostatně, a
- b) konsolidovaná účetní závěrka, konsolidovaná zpráva vedení podniku a konsolidovaný výkaz o správě a řízení podniku, pokud jsou předkládány samostatně.

Odchylně od prvního pododstavce členské státy zajistí, aby členové správních, řídicích a dozorčích orgánů podniku jednající v mezích pravomocí, které jim svěřuje vnitrostátní právo, neměli kolektivní povinnost zajistit, aby zpráva vedení podniku nebo v příslušných případech konsolidovaná zpráva vedení podniku byly vypracovány v souladu s článkem 29d.“;

11) článek 34 se mění takto:

- a) v odst. 1 druhém pododstavci se písmeno aa) nahrazuje tímto:

„aa) v příslušných případech vyjádří na základě ověřovací zakázky poskytující omezenou jistotu závěr k souladu zprávy o udržitelnosti s požadavky této směrnice, včetně souladu zprávy o udržitelnosti se standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti přijatými podle článku 29b, postupu podniku při určování informací vykazovaných podle těchto standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti a souladu s požadavkem na značkování zpráv o udržitelnosti podle článku 29d, a k dodržení požadavků na podávání zpráv stanovených v článku 8 nařízení (EU) 2020/852;“

- b) vkládá se nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Členské státy zajistí, aby závěr uvedený v odst. 1 druhém pododstavci písm. aa) byl vypracován při plném respektování povinnosti podniků nepožadovat od podniků v jejich hodnotovém řetězci, které k rozvahovému dni nepřekračují průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období, jakékoli informace, které přesahují rámec informací stanovených ve standardech pro dobrovolné použití uvedených v článku 29ca, s výjimkou

dodatečných informací o udržitelnosti, které si podniky v dotčeném odvětví běžně vyměňují.“;

12) v článku 40a se odstavec 1 mění takto:

a) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:

„První pododstavec se použije pouze na velké dceřiné podniky ve smyslu čl. 3 odst. 4 této směrnice.“;

b) čtvrtý a pátý pododstavec se nahrazují tímto:

„Pravidlo uvedené ve třetím pododstavci se použije pouze na pobočku, pokud podnik ze třetí země nemá dceřiný podnik uvedený v prvním pododstavci a pokud tato pobočka dosáhla v předchozím účetním období čistého obratu, který překračuje hraniční hodnotu uvedenou v čl. 3 odst. 4 písm. b) této směrnice.

První a třetí pododstavec se použijí na dceřiné podniky nebo pobočky uvedené ve zmíněných pododstavcích pouze tehdy, pokud podnik ze třetí země na své úrovni skupiny, nebo případně na individuální úrovni, dosáhl v Unii za každé z posledních dvou po sobě jdoucích účetních období čistého obratu přesahujícího 450 000 000 EUR.“;

13) článek 49 se mění takto:

a) vkládají se nové odstavce 3a až 3e, které znějí:

„3c. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 19b odst. 5, čl. 29aa odst. 5 a článku 29ca je Komisi svěřena na dobu neurčitou od [data vstupu pozměňující směrnice v platnost].

3d. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 19b odst. 5, čl. 29aa odst. 5 a článku 29ca kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

3e. Před přijetím aktů v přenesené pravomoci v souladu s čl. 19b odst. 5 a čl. 29aa odst. 5 a během jejich vypracovávání shromáždí Komise všechny potřebné odborné znalosti, mimo jiné i prostřednictvím konzultací se skupinou odborníků členských států pro udržitelné financování uvedenou v článku 24 nařízení (EU) 2020/852.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 1 odst. 2, čl. 3 odst. 13, článků 19b, 29aa, 29b, 29ca nebo 40b nebo čl. 46 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.“

Článek 3

Změny směrnice (EU) 2022/2464

Ustanovení čl. 5 odst. 2 směrnice (EU) 2022/2464 se mění takto:

- 1) první pododstavec se mění takto:
 - a) písmeno a) se zrušuje;
 - b) písmeno b) se mění takto:
 - i) bod i) se nahrazuje tímto:

„i) na velké podniky, které k rozvahovému dni překračují průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období;“
 - ii) bod ii) se nahrazuje tímto:

„ii) na mateřské podniky velké skupiny, která k rozvahovému dni překračuje na konsolidovaném základě průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období;“
 - c) písmeno c) se zrušuje;
- 2) třetí pododstavec se mění takto:
 - a) písmeno a) se zrušuje;
 - b) písmeno b) se mění takto:
 - i) bod i) se nahrazuje tímto:

„i) na emitenty ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice 2004/109/ES, kteří jsou velkými podniky ve smyslu čl. 3 odst. 4 směrnice 2013/34/EU, které k rozvahovému dni překračují průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období;“
 - ii) bod ii) se nahrazuje tímto:

„ii) na emitenty ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. d) směrnice 2004/109/ES, kteří jsou mateřskými podniky velké skupiny, která k rozvahovému dni překračuje na konsolidovaném základě průměrný počet 1 000 zaměstnanců během účetního období;“
 - c) písmeno c) se zrušuje.

Článek 4

Změny směrnice (EU) 2024/1760

Směrnice (EU) 2024/1760 se mění takto:

- 1) v čl. 1 odst. 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) povinnosti společností přijmout transformační plán pro zmírňování změny klimatu, včetně prováděcích opatření, jejichž cílem je prostřednictvím maximálního úsilí zajistit, aby obchodní model a strategie společnosti byly slučitelné s přechodem na udržitelné hospodářství a s omezením globálního oteplování na 1,5 °C v souladu s Pařížskou dohodou.“;

2) v čl. 3 odst. 1 se písmeno n) nahrazuje tímto:

„n) „zúčastněnými stranami“ zaměstnanci společnosti, zaměstnanci jejich dceřiných společností a jejich obchodních partnerů a jejich odborové organizace a zástupci zaměstnanců a fyzické osoby nebo komunity, jejichž práva nebo zájmy jsou nebo by mohly být dotčeny výrobky, službami a provozem této společnosti, jejich dceřiných společností a jejich obchodních partnerů, a legitimní zástupci těchto fyzických osob nebo komunit;“

3) článek 4 se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Úroveň harmonizace

1. Aniž je dotčen čl. 1 odst. 2 a 3, členské státy nezavedou do svého vnitrostátního práva ustanovení v oblasti, na kterou se vztahuje tato směrnice, kterými se stanoví povinnosti náležité péče v oblasti lidských práv a životního prostředí, jež se odchyľují od povinností stanovených v člancích 6 a 8, čl. 10 odst. 1 až 5, čl. 11 odst. 1 až 6 a článku 14.

2. Bez ohledu na odstavec 1 nebrání tato směrnice členským státům v tom, aby do svého vnitrostátního práva zavedly přísnější ustanovení, která se odchyľují od ustanovení jiných než v člancích 6 a 8, čl. 10 odst. 1 až 5, čl. 11 odst. 1 až 6 a článku 14, nebo ustanovení, která jsou konkrétnější z hlediska sledovaného cíle nebo oblasti, včetně regulace konkrétních výrobků, služeb nebo situací, ve snaze dosáhnout odlišné úrovně ochrany lidských, zaměstnaneckých a sociálních práv, životního prostředí nebo klimatu.“;

4) článek 8 se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) na základě výsledků tohoto mapování uvedeného v písmenu a) provést hloubkové posouzení svého vlastního provozu, provozu svých dceřiných společností, a pokud souvisí s jejich řetězcí činností, provozu svých přímých obchodních partnerů v oblastech, v nichž byly nepříznivé dopady identifikovány jako nejpravděpodobnější a nejzávažnější.“;

b) vkládá se nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Pokud má společnost věrohodné informace, které naznačují, že se vyskytly nebo mohou vyskytnout nepříznivé dopady na úrovni provozu nepřímého obchodního partnera, provede hloubkové posouzení. Společnost takové posouzení provede vždy, když je nepřímá – spíše než přímá – povaha vztahu s obchodním partnerem výsledkem umělé konstrukce, která neodráží hospodářskou realitu, ale ukazuje na obcházení odst. 2 písm. b). Pokud posouzení potvrdí pravděpodobnost nebo existenci nepříznivého dopadu, má se za to, že tento dopad byl identifikován.

Prvním pododstavcem není dotčena skutečnost, že společnost při výběru přímého obchodního partnera zohledňuje dostupné informace o nepřímých obchodních partnerech a o tom, zda tito obchodní partneři mohou dodržovat pravidla a zásady stanovené v kodexu chování společnosti.

Bez ohledu na první pododstavec a bez ohledu na to, zda jsou k dispozici věrohodné informace o nepřímých obchodních partnerech, společnost požaduje

od přímého obchodního partnera smluvní záruky, že tento obchodní partner zajistí dodržování kodexu chování společnosti tím, že od svých obchodních partnerů získá odpovídající smluvní záruky. Odpovídajícím způsobem se použije čl. 10 odst. 2 písm. b) a e).“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Pokud lze informace nezbytné pro hloubkové posouzení stanovené v odst. 2 písm. b) a v odstavci 2a získat od různých obchodních partnerů, upřednostňuje společnost, je-li to přiměřené, vyžádání těchto informací přímo od obchodního partnera nebo partnerů, u nichž je výskyt nepříznivých dopadů nejpravděpodobnější.“;

d) doplňuje se nový odstavec 5, který zní:

„5. Členské státy zajistí, aby společnosti pro účely mapování stanoveného v odst. 2 písm. a) nepožadovaly od přímých obchodních partnerů s méně než 500 zaměstnanci informace, které přesahují rámec informací stanovených ve standardech pro dobrovolné použití uvedených v článku 29a směrnice 2013/34/EU.

Odchylně od prvního pododstavce si společnost může takové informace od tohoto obchodního partnera vyžádat, pokud jsou pro účely mapování stanoveného v odst. 2 písm. a) zapotřebí dodatečné informace, jelikož existují náznaky pravděpodobných nepříznivých dopadů nebo standardy se na příslušné dopady nevztahují, a pokud tyto dodatečné informace nelze přiměřeně získat jinými prostředky.“;

5) v článku 10 se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Pokud jde o potenciální nepříznivé dopady uvedené v odstavci 1, kterým nebylo možné předejít nebo je odpovídajícím způsobem zmírnit pomocí opatření uvedených v odstavcích 2, 4 a 5, provede společnost v krajním případě toto:

- a) zdrží se navazování nových nebo rozšiřování stávajících vztahů s obchodním partnerem, v souvislosti s nímž nebo v jehož řetězci činností došlo k výskytu dopadu;
- b) pokud to umožňuje právo, kterým se řídí její vztah s dotčeným obchodním partnerem, bez zbytečného odkladu přijme a zavede posílený plán preventivních opatření pro konkrétní nepříznivý dopad, pokud lze důvodně očekávat, že toto úsilí bude úspěšné, a
- c) využije nebo zesílí svou páku pozastavením obchodního vztahu s ohledem na dotčené činnosti.

Pokud lze důvodně očekávat, že posílený plán preventivních opatření bude úspěšný, pouhé pokračování ve spolupráci s obchodním partnerem nezakládá odpovědnost společnosti.

Před pozastavením obchodního vztahu společnost posoudí, zda lze důvodně očekávat, že nepříznivé dopady tohoto kroku budou zjevně závažnější než nepříznivý dopad, jemuž nebylo možné předejít nebo jejž nebylo možné odpovídajícím způsobem zmírnit. V takovém případě společnost nemá povinnost obchodní vztah pozastavit a musí být s to oznámit příslušnému orgánu dohledu řádné zdůvodnění takového rozhodnutí.

Členské státy zajistí, aby ve smlouvách, které se řídí jejich právem, byla možnost pozastavit obchodní vztah v souladu s prvním pododstavcem, s výjimkou smluv, jež jsou strany povinny uzavřít ze zákona.

Pokud se společnost rozhodne obchodní vztah pozastavit, přijme kroky k prevenci, zmírnění nebo zastavení dopadů tohoto pozastavení a toto rozhodnutí oznámí dotčenému obchodnímu partnerovi v přiměřeném předstihu a průběžně je přezkoumává.

Pokud se společnost rozhodne obchodní vztah podle tohoto článku nepozastavit, monitoruje potenciální nepříznivý dopad a pravidelně posuzuje své rozhodnutí i to, zda jsou k dispozici další vhodná opatření.“;

6) v článku 11 se odstavec 7 nahrazuje tímto:

„7. Pokud jde o skutečné nepříznivé dopady uvedené v odstavci 1, kterým nebylo možné předejít nebo je odpovídajícím způsobem zmírnit pomocí opatření uvedených v odstavcích 3, 5 a 6, provede společnost v krajním případě toto:

- a) zdrží se navazování nových nebo rozšiřování stávajících vztahů s obchodním partnerem, v souvislosti s nímž nebo v jehož řetězci činností došlo k výskytu dopadu;
- b) pokud to umožňuje právo, kterým se řídí její vztah s dotčeným obchodním partnerem, bez zbytečného odkladu přijme a zavede posílený plán preventivních opatření pro konkrétní nepříznivý dopad, pokud lze důvodně očekávat, že toto úsilí bude úspěšné, a
- c) využije nebo zesílí svou páku pozastavením obchodního vztahu s ohledem na dotčené činnosti.

Pokud lze důvodně očekávat, že posílený plán preventivních opatření bude úspěšný, pouhé pokračování ve spolupráci s obchodním partnerem nezakládá odpovědnost společnosti.

Před pozastavením obchodního vztahu společnost posoudí, zda lze důvodně očekávat, že nepříznivé dopady tohoto kroku budou zjevně závažnější než nepříznivý dopad, jemuž nebylo možné předejít nebo jež nebylo možné odpovídajícím způsobem zmírnit. V takovém případě společnost nemá povinnost obchodní vztah pozastavit a musí být s to oznámit příslušnému orgánu dohledu řádné zdůvodnění takového rozhodnutí.

Členské státy zajistí, aby ve smlouvách, které se řídí jejich právem, byla možnost pozastavit obchodní vztah v souladu s prvním pododstavcem, s výjimkou smluv, jež jsou strany povinny uzavřít ze zákona.

Pokud se společnost rozhodne obchodní vztah pozastavit, přijme kroky k prevenci, zmírnění nebo zastavení dopadů tohoto pozastavení a toto rozhodnutí oznámí dotčenému obchodnímu partnerovi v přiměřeném předstihu a průběžně je přezkoumává.

Pokud se společnost rozhodne obchodní vztah podle tohoto článku nepozastavit, monitoruje potenciální nepříznivý dopad a pravidelně posuzuje své rozhodnutí i to, zda jsou k dispozici další vhodná opatření.“;

7) v článku 13 se odstavec 3 mění takto:

- a) návětí se nahrazuje tímto:

„Konzultace s relevantními zúčastněnými stranami probíhá v těchto fázích procesu náležité péče.“;

b) písmena c) a e) se zrušují;

8) v článku 15 se druhá věta nahrazuje tímto:

„Tato posouzení se ve vhodných případech zakládají na kvalitativních a kvantitativních ukazatelích a jsou prováděna bez zbytečného odkladu po každé významné změně, nejméně však jednou za pět let a vždy, když existují oprávněné důvody se domnívat, že příslušná opatření již nejsou přiměřená nebo účinná a že mohou vzniknout nová rizika výskytu těchto nepříznivých dopadů.“;

9) v článku 19 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Pokyny uvedené v odst. 2 písm. a) se zpřístupní do 26. července 2026, pokyny uvedené v odst. 2 písm. d) a e) do 26. ledna 2027 a pokyny uvedené v odst. 2 písm. b), f) a g) do 26. července 2027.“;

10) v čl. 22 odst. 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy zajistí, aby společnosti uvedené v čl. 2 odst. 1 písm. a), b) a c) a čl. 2 odst. 2 písm. a), b) a c) přijaly transformační plán pro zmírňování změny klimatu, včetně prováděcích opatření, jejichž cílem je prostřednictvím maximálního úsilí zajistit, aby obchodní model a strategie dané společnosti byly slučitelné s přechodem na udržitelné hospodářství a s omezením globálního oteplování na 1,5 °C v souladu s Pařížskou dohodou a s cílem dosáhnout klimatické neutrality, jak je stanoveno v nařízení (EU) 2021/1119, včetně jeho průběžných cílů a cíle klimatické neutrality do roku 2050, a případně expozice společnosti vůči činnostem souvisejícím s uhlím, ropou a zemním plynem.“;

11) v článku 27 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Komise ve spolupráci s členskými státy vydá pokyny, které pomohou orgánům dohledu při určování výše sankcí v souladu s tímto článkem. Členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech, kterými se provádí tato směrnice, nestanoví maximální limit peněžitých sankcí, který by orgánům dohledu bránil v ukládání sankcí v souladu se zásadami a faktory uvedenými v odstavcích 1 a 2.“;

12) článek 29 se mění takto:

a) odstavec 1 se zrušuje;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pokud je společnost podle vnitrostátního práva shledána odpovědnou za škodu způsobenou fyzické nebo právnické osobě v důsledku nedodržení požadavků náležité péče podle této směrnice, členské státy zajistí, aby tyto osoby měly právo na odškodnění v plné výši. Odškodnění v plné výši nesmí vést k nadměrnému odškodnění, ať již prostřednictvím odškodnění s represivní funkcí, vícenásobné, či jiné náhrady škody.“;

c) v odstavci 3 se zrušuje písmeno d);

d) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Odpovědnými v souladu s vnitrostátními právními předpisy mohou být nicméně činěny i společnosti, které se účastní odvětvových nebo vícestranných iniciativ nebo na podporu plnění povinností náležité péče použily nezávislé ověřování třetí stranou nebo smluvní ustanovení.“;

- e) v odstavci 5 se první pododstavec nahrazuje tímto:
„Občanskoprávní odpovědností společnosti za škody podle tohoto článku není dotčena občanskoprávní odpovědnost jejích dceřiných společností ani přímých či nepřímých obchodních partnerů v řetězci činností společnosti.“;
 - f) odstavec 7 se zrušuje;
- 13) v článku 36 se zrušuje odstavec 1.

Článek 5

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do [dvanácti měsíců po vstupu této směrnice v platnost]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 6

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 7

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne

*Za Evropský parlament
předseda/předsedkyně*

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ A DIGITÁLNÍ VÝKAZ

1.	SOUVISLOSTI NÁVRHU	1
•	Odůvodnění a cíle návrhu	1
•	Soulad se stávajícími ustanoveními v dané oblasti politiky	7
•	Soulad s ostatními politikami Unie	8
2.	PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA	9
•	Právní základ	9
•	Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)	9
•	Proporcionalita	9
•	Volba nástroje	10
3.	VÝSLEDKY HODNOCENÍ <i>EX POST</i> , KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ	10
•	Hodnocení <i>ex post</i> / kontroly účelnosti platných právních předpisů	10
•	Konzultace se zúčastněnými stranami	10
•	Sběr a využití výsledků odborných konzultací	12
•	Posouzení dopadů	12
•	Účelnost právních předpisů a zjednodušení	13
•	Základní práva	13
4.	ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY	13
5.	OSTATNÍ PRVKY	14
•	Plány provádění a způsoby monitorování, hodnocení a podávání zpráv	14
•	Informativní dokumenty (u směrnic)	14
•	Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu	14
1.	RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU	3
1.1.	Název návrhu/podnětu	3
1.2.	Příslušné oblasti politik	3
1.3.	Cíle	3
1.3.1.	Obecné cíle	3
1.3.2.	Specifické cíle	3
1.3.3.	Očekávané výsledky a dopady	4
1.3.4.	Ukazatele výkonnosti	4
1.4.	Návrh/podnět se týká:	5
1.5.	Odůvodnění návrhu/podnětu	5
1.5.1.	Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu	5

1.5.2.	Přidaná hodnota ze zapojení EU (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto oddílu se „přidanou hodnotou ze zapojení EU“ rozumí hodnota plynoucí z akce Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.....	6
1.5.3.	Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti.....	6
1.5.4.	Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji.....	6
1.5.5.	Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků.....	6
3.	ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU	7
3.1.	Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky	7
4.	DIGITÁLNÍ ROZMĚR.....	7
4.1.	Požadavky digitálního významu	7
4.2.	Údaje	8
4.3.	Digitální řešení	8
4.4.	<i>Posouzení interoperability</i>	8
4.5.	Opatření na podporu digitálního provádění	8

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2006/43/ES, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 a (EU) 2024/1760, pokud jde o některé požadavky na podávání zpráv podniků o udržitelnosti a náležitou péči podniků v oblasti udržitelnosti.

1.2. Příslušné oblasti politik

Unie kapitálových trhů, unie úspor a investic, Zelená dohoda pro Evropu, strategie udržitelného financování, právo obchodních společností a správa a řízení společností.

1.3. Cíle

1.3.1. Obecné cíle

Obecným cílem tohoto legislativního návrhu je zjednodušit a omezit některé prvky směrnic 2006/43/ES, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 a (EU) 2024/1760, aby se snížila zátěž podniků podléhajících požadavkům na podávání zpráv a náležitou péči.

Snížením administrativní zátěže spojené s požadavky na podávání zpráv a nákladů na dodržování náležité péče v oblasti udržitelnosti, které vyplývají z výše uvedených právních předpisů, má tento návrh posílit proporcionalitu rámce a konkurenceschopnost evropských podniků při současném zachování cílů Zelené dohody pro Evropu.

1.3.2. Specifické cíle

Specifické cíle navrhovaných změn směrnice 2013/34/EU obsažených v tomto návrhu se zaměřují na dosažení těchto výsledků:

- Omezit počet podniků, které spadají do oblasti působnosti požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti, na velké podniky s více než 1 000 zaměstnanci.
- Omezit účinky přenosu zátěže na malé a střední podniky a menší velké podniky zavedením dobrovolného standardu pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky (VSME) jako stropu hodnotového řetězce pro všechny podniky, na něž se nevztahují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti.
- Stanovit přiměřený standard pro dobrovolné použití podniky, na něž se nevztahují požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti.
- Zrušit zmocnění Komise k přijímání odvětvových standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti.

Specifické cíle navrhovaných změn směrnice 2006/43/ES obsažených v tomto návrhu se zaměřují na dosažení těchto výsledků:

- Zrušit povinnost Komise přijmout do října 2026 standardy pro ověřování zpráv o udržitelnosti. Komise vydá cílené pokyny pro ověřování do roku 2026.

Specifické cíle navrhovaných změn směrnice (EU) 2022/2464 obsažených v tomto návrhu se zaměřují na dosažení těchto výsledků:

- Zohlednit omezení podniků spadajících do oblasti působnosti podávání zpráv o udržitelnosti podle článků 19a a 29a směrnice o účetnictví v příslušném

ustanovení, kterým se upřesňují data použitelnosti pravidel pro podávání zpráv o udržitelnosti.

Specifické cíle navrhovaných změn směrnice (EU) 2024/1760 obsažených v tomto návrhu se zaměřují na dosažení těchto výsledků:

- Zjednodušit vybrané požadavky náležitě péče, aby se zabránilo zbytečné složitosti a nákladům pro velké podniky spadající do oblasti působnosti směrnice.
- Omezit ještě více účinky přenosu zátěže na malé a střední podniky a malé podniky se střední tržní kapitalizací v hodnotových řetězcích velkých podniků, které spadají do oblasti působnosti směrnice, omezením žádostí o informace.

1.3.3. Očekávané výsledky a dopady

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Očekávaným výsledkem a dopadem navrhovaných změn je zjednodušení požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti a následné snížení administrativní zátěže podniků v tomto ohledu, přičemž zůstanou zachovány cíle Zelené dohody pro Evropu a akčního plánu pro udržitelné financování. Očekává se rovněž, že navrhované změny povedou k významným úsporám nákladů, které podnikům spadajícím do oblasti působnosti podávání zpráv o udržitelnosti v této souvislosti vznikají. Ve stejném duchu se očekává, že změny požadavků na náležitou péči v oblasti lidských práv a životního prostředí zjednoduší ve srovnání s platnou směrnicí (která dosud nebyla provedena ani uplatňována) související podnikové procesy a postupy.

1.3.4. Ukazatele výkonnosti

Upřesněte ukazatele pro sledování pokroku a dosažených výsledků.

Směrnicí CSRD uplatňuje první skupina podniků, které zveřejňují své první zprávy o udržitelnosti hlavně v první polovině roku 2025. Nebylo proto možné provést hodnocení *ex post* ani kontrolu účelnosti tohoto právního předpisu.

Za účelem sledování pokroku při dosahování specifických cílů návrhu Komise prozkoumá možnost organizovat výměny informací se zúčastněnými stranami v různých formátech, jakož i pravidelné průzkumy mezi uživateli informací o udržitelnosti a podniky, které tyto informace zveřejňují, v závislosti na dostupnosti finančních zdrojů. Článek 6 směrnice CSRD vyžaduje, aby Komise do dubna 2029 předložila zprávu o provádění směrnice.

V tomto návrhu se Komise rovněž zavazuje k revizi prvního souboru standardů ESRS. Podle směrnice 2013/34/EU je Komise povinna tyto standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti, včetně standardů pro podávání zpráv o udržitelnosti pro malé a střední podniky, každé tři roky přezkoumat s cílem zohlednit příslušný vývoj, včetně vývoje v oblasti mezinárodních standardů.

Provádění pozměněné směrnice CSDDD a její účinnost při dosahování stanovených cílů, zejména při řešení nepříznivých dopadů, budou rovněž předmětem pravidelného hodnocení podle článku 36 uvedené směrnice.

Ke sledování pokroku v souvislosti s těmito návrhy bude použita řada ukazatelů, jako je účinnost a včasnost navržených opatření, efektivnost procesů shromažďování a zpracování údajů v souladu s požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti a cíl omezit administrativní zátěž a vyhnout se zbytečným nebo duplicitním požadavkům na podávání zpráv.

Podle článku 36 směrnice CSDDD Komise do 26. července 2030 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice a její účinnosti při dosahování stanovených cílů, zejména při řešení nepříznivých dopadů. Posoudí v ní mimo jiné dopady této směrnice na malé a střední podniky, oblast působnosti této směrnice, pokud jde o zahrnuté společnosti, definici pojmu „řetězec činností“; přílohu, včetně toho, zda by měla být rozšířena tak, aby zahrnovala další nepříznivé dopady; pravidla pro boj proti změně klimatu; účinnost mechanismů vymáhání práva, sankcí a pravidel občanskoprávní odpovědnosti; úroveň harmonizace, včetně sbližování a rozdílů mezi ustanoveními vnitrostátních právních předpisů, jimiž se tato směrnice provádí.

1.4. Návrh/podnět se týká:

- ☐ nové akce
- ☐ nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci³³
- ☐ prodloužení stávající akce
- ☒ sloučení jedné či více akcí v jinou/novou akci nebo přesměrování jedné či více akcí na jinou/novou akci

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu, včetně podrobného harmonogramu pro zahajovací fázi provádění podnětu*

Tímto návrhem Komise navrhuje směrnici, kterou se mění některá ustanovení směrnic 2006/43/ES, 2013/34/EU, (EU) 2022/2464 a (EU) 2024/1760. Jakmile spolunormotvůrci dosáhnou dohody o obsahu návrhu, budou mít členské státy určitou lhůtu na provedení změn zavedených touto směrnicí ve svém vnitrostátním právu.

V samostatném legislativním návrhu Komise navrhuje odložit o dva roky použitelnost požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti podle směrnice 2013/34/EU pro všechny velké podniky a kótované malé a střední podniky – včetně emitentů ze zemí mimo EU, kteří splňují tyto prahové hodnoty velikosti –, které v současné době spadají do oblasti působnosti uvedených požadavků a jsou povinny dodržovat pravidla pro podávání zpráv o udržitelnosti od účetního roku 2025. V témže návrhu Komise rovněž navrhuje odložit o jeden rok lhůtu pro provedení (na 26. července 2027) a první vlnu uplatňování (26. července 2028) pravidel náležité péče v oblasti udržitelnosti stanovených ve směrnici 2024/1760.

Komise rovněž navrhuje revizi nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2023/2772 (evropské standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti). Komise přijme revidovaný akt v přenesené pravomoci o standardech ESRS včas, aby podniky ve druhé vlně, které by byly povinny začít podávat zprávy podle směrnice CSRD v roce 2028 za účetní rok 2027, mohly použít revidované standardy.

Za účelem sledování pokroku při dosahování specifických cílů návrhu Komise prozkoumá možnost organizovat výměny informací se zúčastněnými stranami v různých formátech, jakož i pravidelné průzkumy mezi uživateli informací o udržitelnosti a podniky, které tyto informace zveřejňují, v závislosti na dostupnosti finančních zdrojů. Článek 6 směrnice CSRD vyžaduje, aby Komise do dubna 2029

³³

Uvedené v čl. 58 odst. 2 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

předložila zprávu o provádění směrnice. Provádění pozměněné směrnice CSDDD a její účinnost při dosahování stanovených cílů, zejména při řešení nepříznivých dopadů, budou rovněž předmětem pravidelného hodnocení podle článku 36 uvedené směrnice. Tento návrh nevyžaduje plán provádění.

- 1.5.2. *Přidaná hodnota ze zapojení EU (může být důsledkem různých faktorů, např. přínosů z koordinace, právní jistoty, vyšší účinnosti nebo doplňkovosti). Pro účely tohoto oddílu se „přidanou hodnotou ze zapojení EU“ rozumí hodnota plynoucí z akce Unie, jež doplňuje hodnotu, která by jinak vznikla činností samotných členských států.*

Zveřejňování informací o udržitelnosti v EU již upravuje směrnice o účetnictví pozměněná směrnicí CSRD. Společná pravidla pro podávání zpráv o udržitelnosti a jejich ověřování zajišťují rovné podmínky pro podniky usazené v různých členských státech. Významné rozdíly mezi členskými státy, pokud jde o požadavky na podávání zpráv o udržitelnosti a ověřování, by pro podniky působící přeshraničně znamenaly dodatečné náklady a složitost, což by vedlo k narušení jednotného trhu. Samotné členské státy nemohou změnit stávající právní předpisy EU s cílem snížit zátěž podniků.

Směrnice CSDDD již také stanoví harmonizovaný regulační rámec pro náležitou péči podniků v oblasti udržitelnosti a vztahuje se i na některé podniky ze třetích zemí působící na trhu EU, čímž zajišťuje rovné podmínky v této oblasti politiky.

- 1.5.3. *Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti*

Nepoužije se.

- 1.5.4. *Slučitelnost s víceletým finančním rámcem a možné synergie s dalšími vhodnými nástroji*

Nepoužije se.

- 1.5.5. *Posouzení různých dostupných možností financování, včetně prostoru pro přerozdělení prostředků*

Nepoužije se.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

Nepoužije se.

4. DIGITÁLNÍ ROZMĚR

4.1. Požadavky digitálního významu

Podle požadavků na podávání zpráv zavedených směrnicí 2013/34/EU mají podniky shromažďovat a oznamovat údaje týkající se jejich dopadů, rizik a příležitostí, pokud jde o významné otázky udržitelnosti. To zahrnuje rozsáhlou identifikaci, sběr, zpracování, ověřování a zveřejňování údajů. Za účelem shromažďování příslušných údajů podniky často využívají digitální platformy pro sběr a sdílení údajů. K uchovávání a zpracování údajů pro účely podávání zpráv o udržitelnosti podniky navíc často využívají také digitální nástroje pro správu údajů.

Uživatelé informací o udržitelnosti v rostoucí míře očekávají, že tyto informace budou dostupné, srovnatelné a strojově čitelné v digitální podobě. Členské státy musí požadovat, aby podniky, na něž se vztahují požadavky směrnice 2013/34/EU na podávání zpráv o udržitelnosti, na svých internetových stránkách veřejnosti bezplatně zpřístupnily své zprávy vedení podniku. Digitalizace vytváří příležitosti k účinnějšímu využívání informací a má potenciál k významným úsporám nákladů uživatelů i podniků. Digitalizace rovněž umožňuje centralizaci údajů na úrovni Unie a členských států v otevřeném a přístupném formátu, který usnadňuje čtení a umožňuje porovnávání údajů. Tyto požadavky rovněž doplňují vytvoření jednotného evropského přístupového místa (ESAP) pro veřejné informace podniků.

Pokud jde o specifické požadavky v rámci směrnice, které mají digitální význam, viz níže.

Směrnice 2013/34/EU vyžaduje, aby podniky, na něž se vztahuje podávání zpráv o udržitelnosti, vypracovaly zprávu vedení podniku v elektronickém formátu pro podávání zpráv, který je stanoven v článku 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/815 (nařízení v přenesené pravomoci o ESEF). Vyžaduje rovněž, aby tyto podniky značkovaly své zprávy o udržitelnosti, včetně informací požadovaných podle článku 8 nařízení (EU) 2020/852, v souladu s digitální taxonomií, kterou má Komise přijmout prostřednictvím změny nařízení v přenesené pravomoci o ESEF.

Digitální taxonomie pro standardy Unie pro podávání zpráv o udržitelnosti umožní, aby byly zprávy o udržitelnosti označovány a byly strojově čitelné. Až do přijetí této digitální taxonomie nejsou podniky povinny své zprávy o udržitelnosti značkovat. Vzhledem k tomu, že zpráva o udržitelnosti bude strojově čitelná až poté, co bude zahrnuta do dokumentu XHTML a označována pomocí digitální taxonomie, nejsou podniky do přijetí digitální taxonomie rovněž povinny vypracovávat zprávu vedení podniku ve formátu XHTML.

Mezi zúčastněné strany, jichž se tyto požadavky týkají, patří podniky, které jsou povinny vypracovat a zveřejnit zprávu o udržitelnosti, která je digitálně označována a předložena ve formátu XHTML, jakož i poskytovatelé ověření, kteří musí ověřit, že zpráva o udržitelnosti splňuje nezbytné požadavky.

Tento návrh nemění stávající pravidla pro digitální značkování nebo formát zavedená směrnice CSRD, která posílí digitální podávání zpráv a umožní používat při využívání

informací, které podniky oznamují, umělou inteligenci.

Pokud jde o směrnici CSDDD, digitální nástroje a technologie, jako jsou nástroje a technologie používané pro sledování polohy a pohybu surovin, zboží a výrobků a dohled nad nimi v rámci hodnotových řetězců (například družice, drony, radary nebo řešení založená na platformách), by mohly podpořit shromažďování údajů pro účely řízení hodnotových řetězců, včetně identifikace a posuzování nepříznivých dopadů, jejich prevence a zmírňování a monitorování účinnosti opatření náležitě péče, a snížit náklady s tím spojené.

4.2. Údaje

Viz oddíl výše.

4.3. Digitální řešení

Viz oddíl výše.

4.4. Posouzení interoperability

Nepoužije se.

4.5. Opatření na podporu digitálního provádění

V zájmu usnadnění bezproblémového provádění požadavků digitálního významu uvedených v oddíle 4.1 je Komise zapojena do několika iniciativ.

Zprvu, bude nezbytná digitální taxonomie pro standardy Unie pro podávání zpráv o udržitelnosti, aby bylo možné vykazované informace označkovat v souladu s dotýcnými standardy pro podávání zpráv o udržitelnosti. Komise přijme digitální taxonomii pro značkování informací o udržitelnosti prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci poté, co jí orgán ESMA poskytne technické poradenství.

Zadruhé, v rámci Nástroje pro technickou podporu v roce 2025 má Komise v úmyslu zahájit stěžejní projekt pro více zemí nazvaný „Zlepšení podávání zpráv o udržitelnosti pro podniky“. Cílem této iniciativy je zlepšit kapacitu členských států v oblasti podpory podniků, zejména malých a středních podniků, při provádění směrnice CSRD a požadavků na podávání zpráv podle taxonomie EU. Podpora v rámci této iniciativy zohlední vývoj požadavků na podávání zpráv a bude relevantní i pro nekótované malé a střední podniky, které nepodléhají povinnému podávání zpráv, ale čelí rostoucím požadavkům na informace o udržitelnosti ze strany svých finančních partnerů a partnerů v hodnotovém řetězci.

Zatřetí, skupina EFRAG spustila fórum pro malé a střední podniky, které sdružuje příslušné zúčastněné strany z řad malých a středních podniků, jež diskutují o provádění požadavků na podávání zpráv o udržitelnosti a o tom, jak lze využít digitální řešení a nástroje, aby se pro malé a střední podniky usnadnilo podávání zpráv o udržitelnosti.

Pokud jde o směrnici CSDDD, snaží se pomoci podnikům plnit jejich povinnosti v oblasti náležitě péče v rámci celého hodnotového řetězce tím, že podporuje využívání digitálních nástrojů a technologií a vyžaduje, aby Komise vydala pokyny s užitečnými informacemi a odkazy na vhodné zdroje. Při používání digitálních nástrojů a technologií by podniky měly zohlednit a odpovídajícím způsobem řešit možná rizika s nimi spojená a zavést mechanismy pro ověřování přiměřenosti získaných informací.